

SEVGİ

DÜNYASI

HAZİRAN 2014 Sayı: 546 Fiyat: 7 TL

Yeniçağ Üzerindeki Gizem Perdesinin
Kaldırılması

ÇIKAR YOL

İBLİS ve İLK PEYGAMBER Hz. ÂDEM

İÇİNDEKİLER

O, Kötülüğü Kimsenin Yanına Koymaz	2
Dr. Refet Kayserilioğlu	
İblis ve İlk Peygamber Hz. Âdem	7
Ahmet Kayserilioğlu	
Çıkar Yol	13
Güngör Özyiğit	
İslâmiyette Kadın 2	19
(Kadının Bitmeyen Çilesi) Yalçın Kaya	
Nasıl Düşünmeliyiz? - III	32
Çeviren: Nelda Bayraktar	
Yeniçağ Üstündeki Gizem Örtüsünün Kaldırılması - I	36
(Canlı Kryon Celsesi)	

Sevgili Dostlar

Tüm olumsuzluklara, tüm bizi üzen ve sıkın durumlara rağmen gönlümüzü her zaman taze, yeşil ve ılık tutmaya özen gösterebilmeliyiz. Bu mümkün müdür, nasıl olabilir? Evet mümkündür. Yüzde yüz değildir; çünkü yaşadığımız dünya ve gerçekliğin bize görünen yanı, yani insan oluşumuz ve dünya maddesinin şartları yüzde yüzü mümkün kılamaz. Ama mümkündür. Elbette bunun için bazı şartların gerekliliği kaçınılmazdır: Öncelikle üzücü, sıkıcı ve olumsuz şartların meydana gelmesinde ne düşünce ne de eylem yoluyla bizim bir katkımızın ve katılımımızın olmaması gerekir. Düşüncelerimiz, ağızımızdan çıkan sözler ve tavırlarımız iyilikten, kardeşlikten, anlayış ve hoşgörüden yana, aynı zamanda yalansız ve temiz olmalıdır ki, bizim bulunduğumuz yerde insanlar nefret dalgalarıyla dolu duygularına, çılgınca ezici, yok edici fikirlerine, aşağılayıcı söylemlerine karşılık ve ekran bulamasınlar. Çünkü çoğu insan aslında gönülleri iyi olduğu halde birbirlerinin etkisinde kalarak, birbirlerini çoşturarak, farkında olmadan yanan yolda koşmadalar. Onlara sakinliği, serinliği, huzuru hatırlatacak kişilere öyle iyi insanların çok ihtiyaçları vardır. Nasıl mı? Sadece kendiniz olarak, yalansız, esnek ama dirençli, yumuşak ama kararlı, sakin ama etkileyici ve mutlaka övücü ve tatlı dilli. Bunun için kendimizle mücadelenin ve iç yolculuğumuzun gerekliliğini anlıyorsunuz değil mi? Bu hem zor hem de kolay olan uğraş inanılmaz derecede zevklidir. Çünkü bir başka dilde ve şekilde cevaplara erişirsiniz. Bununla birlikte ayrıca şundan emin olmalıyız ki, eğer ince bir yoldan yürümeye kararlı isek, (her zaman olduğu gibi sistemli ve bilinçli bir şekilde zalimler tarafından acıya maruz bırakılarak saflıkları zorlanan insan kardeşlerimizi ayrı tutarız) yaşam bazen bizi daraltsa, bunaltsa da esas önemli olan öğreneceklerimiz ve deneyim yapmamızdır. Bunun dışında her şey geçer, acılar da, sevgiler de, iyi günler de, kötü günler de. Onlar geçtiğinde biz kendimiz için murat ettiğimiz halde mi olacağız, yani akıl sağlığı yerinde, gönlü korku ve kinle kararmamış, yeni dostlar ve sevgiler edinmiş halde mi yoksa olayların ve yaşananların bize söylemek ve öğretmek istediğini anlamak yerine onlarla boğuşarak kendimizi hırpalamış halde mi olacağız? Ölürken rahat ölmek varken, nasıl ki hastalanarak ölmek için ne mümkünse yapıyorsak ve bu hayrımıza değilse, yaşarken de hayatın dersler çıkarmamak, beğenmediğimiz için terk ettiğimiz huyularımıza geri dönmek, iyi alışkanlıklarımızı kaybetmek de hayrımıza değildir. Yeşil, taze, serin ve sevgiyle canlanmış gönüllerle yolculuk, tadına doyulmaz bir serüvendir.

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

Bu ülkede kötülerin hükümranlığı uzun süremez. Bu kötüler, başka kötüler yok eder. Sonra da aklını başına toplayan, cesaretini yeniden kuşanan iyiler gelir. Böyle bir felâket gelirse ülkemize, böyle bir kara bulut çökerse üstümüze hepimize çok yazık olur. Kayıplarımızı gidermek ve ortalığı düzeltmek, çok zaman alır. Çok büyük acılara girer ülkemiz. Yokluk, sefalet, felâketin her çeşidi, herkesi birden sarar. Şimdi, parasına, malına ve mevkiine güvenenler kaçacak delik ararlar.

Rabbimizden, bizleri Sevgisinden Vareden'den rica ediyoruz, ülkemizi böyle büyük bir felâketle cezalandırmasın, böyle büyük acılarla terbiye etmesin.

Dr. Refet Kayserilioğlu

O, Kötülüğü Kimsenin Yanına Koymaz

KÖTÜLERİN ZARARI HEPİMİZEDİR

Vaktiyle Lût peygamberin bulunduğu (Sodom) şehrinin halkı çok azmıştı. Şehrin ileri gelenleri, düzeni ve huzuru sağlaması beklenen kişiler, kötülük yayıcılar, ahlâksızlığın ve zalimliğin her çeşidini yapıcılar olmuşlardı. Şehirde ne huzur, ne düzen, ne mal güvenliği, ne de can güvenliği kalmıştı. Hırsızlığın, zulmün yanında fuhuş ve erkeklere sarkıntılık alabildiğine artmıştı. Lût, onlara söz geçiremiyor, Yaradan'ın buyruklarına onları uyduramıyordu. Bir gün genç delikanlı kılığında üç görevli (melek) Lût'un evine geldiler. Ve Lût'a önce O'nun elçisi olduklarını bildirmediler. Lût böylesine güzel, civan gibi delikanlılara şehir halkının sarkıntılık edeceğinden korkup üzölmeye ve sıkılmaya başladı. Nitekim çok geçmeden elçilerin, gelişini duyan şehir halkı, Lût'un evine gelip delikanlıları kendilerine vermelerini istediler. Lût: "Onlar benim misafirimdir onlara el doku namazsınız" dedi. Görevliler: "Korkma onlar bize de, sana da bir şey yapamazlar, biz seni

Sevgisinden Varedenin elçileriyiz. Bu şehirde inanan, temiz kişileri kurtarmaya geldik. Fakat görüyoruz ki senin aile kişilerinden gayri inanan, temiz kişi yok, burada." Lût'un karısı da tam inanan değildi. Ama kocasına uyar görünüyordu. Elçiler Lût'a: "Şehri gece yarısından sonra aile kişilerinle beraber terk edeceksin, falanca yere gideceksin. Giderken arkanıza dönüp bakmayacaksınız. Bu kesin olarak yasaktır. Kalanların hepsi yok olacaktır. Bu O'nun bize emridir. Biz bunu yapmaya geldik."

Sabahın çiği olduğunda, henüz güneş doğmadan, Lût ve ailesi, bir dağın tepesine doğru yol alıyorlardı ki, arkalarında kulakları yırtan bir ses, gözleri kamaştıran bir aydınlık ve sonra korkunç bir gürültü koptu. Lût'un karısı emre uymayarak dönüp arkasına baktı ve oracıkta donup kaldı ve sonra taşlaştı. Sodom şehrinde sadece ibret için bir kaç harabe kalmıştı. Bütün şehir bir anda yıkılmış, içinde bir tek canlı kalmamıştı.

Hitler 1935 yılından sonra iktidarını perçinlemek için

kendisine engel olabilecek herkesi acımasızca öldürtmüş, Musevileri toplama kamplarına sürerek akla gelmedik işkenceler yaptırmıştı. Azdıkça azmış, sonunda da teker teker komşularını istilâ etmeye başlamıştı. Onun ve onunla ortaklık kuran Mussolini'nin ihtirasları, dünyayı ezerek hükmetme istekleri, II. Dünya Savaşının çıkmasına sebep olmuştu. Savaş Alman milletine de, komşu ülkelere de, dünyaya da çok pahalıya patladı. Pek çok kişi öldü, daha çok kişi de sakat, hasta, kötürüm kaldı. Yıllarca evsiz, yurtsuz, aç ve perişan olan milyonlar işkence ve azap çektiler. Almanya parçalanmış, Doğu Almanya Rusların boyunduruğu altına geçmişti. Hitler ve arkadaşları ise soyları ve soylarıyla beraber yok oldular. Kötülük dönüp onları ve soylarını bulmuş, ama kötüler aynı zamanda birçok iyinin de yok olmasına sebep olmuşlardı. Oysa onları pek çok uyarın olmuştu. Ama her şeyin en iyisini kendilerinin bildiğini sanan zalimler, kimseyi dinlememiş, uyarıda ileri gidenleri de yok etme yolunu seçmişlerdi.

KÖTÜLÜK YAYGINLAŞINCA

Ülkemizde kötülüğün her çeşidi alabildiğine çoğaldı. Tüccarda, ne halka, ne de birbirine karşı insaf, merhamet kaldı!.. Çoğu kişi borçlarını ödemez, herkes herkese kazık atmak için fırsat kollar oldu. Hilenin, yalanın en âlâsı her yerde uluorta söylenip yapılıyor. İnsanların birbirine güveni kalmadı. Hükümeti yöneten, parti ileri gelenleri milletin gözlerine baka baka yalan söyler oldular. Hepimiz birbirimizi aldatarak, kandırarak nereye varmayı ümit ediyoruz?!. Bu oyun ne

vakte kadar böyle sürecektir?!.. Ve şimdi bu komünistti, bu faşistti, bu bizdendi, bu karşı taraftandı, bu bizdendi ama yoldan çıkmaya, daha doğrusu uyanmaya başladı, diye mütemadiyen öldürüyorlar. Kin, intikam, nefret ve kötüleme öylesine çoğaldı, öylesine yaygınlaştı ki... Herkes yarımından endişe eder oldu. Her gün insanların hırpalandığı haberlerine alışmaya başladık.

Ne inanan, ne yurdunu ve yurttaşını seven, ne dinine, ne de insana saygısı olan azgımlar ortalığı kapladı. Böylesine gönlü kararmış,

böylesine gözü gerçeklere kapanmış, böylesine başkasının azabından, gözyaşından zevk duyacak kadar insanlıktan uzaklaşmış zalimlerin, yapmayacağı kötülük yoktur. Düzen ve hükümet, kötüler karşısında aciz durumda kalmaktadır. Zalimler, kötülüğe boğazlarına kadar batmış olanlar, önlerindeki son engelleri de yıkmak üzereler. Eğer yıkabilirlerse ülkenin üzerine kara, kapkara bir bulut çökecektir. Pek çok seçkin kişi, pek çok bilgin, pek çok düşünür ve ülkemizin yürekli olan çok kişi, bu kargaşada kısa sürede yok olurlar. Ama bu ülkede kötülerin

hükümranlığı uzun süremez. Bu kötüler, başka kötüler yok eder. Sonra da aklını başına toplayan, cesaretini yeniden kuşanan iyiler gelir. Böyle bir felâket gelirse ülkemize, böyle bir kara bulut çökerse

üstümüze hepimize çok yazık olur. Kayıplarımızı gidermek ve ortalığı düzeltmek, çok zaman alır. Çok büyük acılara girer ülkemiz. Yokluk, sefalet, felâketin her çeşidi, herkesi birden sarar. Şimdi, parasına, malına ve mevkiine güvenenler kaçacak delik ararlar. Rab-bimizden, bizleri Sevgisinden Vareden'den rica ediyoruz, ülkemizi böyle büyük bir felâketle cezalandırmasın, böyle büyük acılarla terbiye etmesin.

Uyarılara kulak tıkayan yöneticiler, ülkeyi düşünür gözü-küp de, aslında kendi çıkarından ve kendinden başka bir şey düşünmeyenler, o tufanda sağ kalabilirlerse, kaybettikleri fırsatlara çok yanarlar, ülkenin haline ve kendi hallerine çok göz-yaşı dökerler, ama yararı olmaz. Akılları hemen baş-lara toplamının, bir olmanın, birlikte, topyekûn kötülere yüklenmenin son anlarıdır. Kötüler, azgınlar ve onların azdırdıkları daha da yaygınlaşırsa, ateş etrafımızı tam sararsa, yan-maktan gayri yapacak bir şey kalmaz.

BURALARA NEREDEN GELDİK

Demokrasi erdem (fazilet)

rejimidir. Dürüstlikle, insan ve memleket sevgisiyle uygulanırsa yüceltici sonuçları getirir. Millet de, ülke de hızla yükselir. Ama yalanla, hile ile, milleti ve birbirini sürekli kötüle-erek, yurttaşını kandırarak, iki yüzlülük ederek, yalnız kendini ve kendine yakın olanları düşünerek uygulanırsa ahlâk da, millet de dejenere olur, bozular. Herkes, her çeşit kötülüğü yapmayı kendinde hak görmeye başlar. 1945'den beri ülkede demokrasi uygulanmaya başladı. Yalan, iftira, aldatma son zamanlarda gittikçe arttı. Ülkeyi yönetenler doğruları tam görenler, bilgili ve tecrübeli kişiler değildi. Yanlış üstüne yanlış yapıldı. Yayıncıların sesi daha gür çıktığı, yalancıların kandırma gücü daha çok olduğu için, iyiler, gerçekleri görenler hep azınlıkta kaldı. Ve sözleri dinlenmedi, doğru uyarılara kulaklar tıkandı, tek yönlü yasaklar getirildi. Ama bunlar etkisiz kaldı. Aksine kışkırtıcı oldu, hem kayırılan taraf için, hem de cephe alınan taraf için. Sonra kötülük, zalimlik taraftarlarını artırarak birbiriyle yarışa başladı. Kıyasıya bir vuruşma başladı. Bu duruma gelince, bunları meslek edinenleri,

kiralamak zor olmaz, içten ve dıştan bunları kiralayanlar, ülkedeki kargaşadan kendilerine yarar umanlar, ortalığı iyice karıştırmaya başladılar. Ve bugünlere gelindi. Frenleri iyi tutmayan bir araba yokuş aşağı gittikçe hızlanarak iniyor. Arabayı hep birlikte durdurmak, frenleri elbirliğiyle onarmak zorundayız. Her meslek kuruluşu, öğretmeni, işçisi, öğrencisi ve en kötüsü polisi ikiye ayrılmış durumda. Aynı ayrılık orduya da sıçramışsa vay haline memleketin.. Saygı ve sevgi insanlarımız arasında kalmadı. Herkes birbirini düşman veya en azından yabancı gibi görüyor. Bugün ülkemizin durumu gerçekten kötü, gerçekten acı. Bunca ayrılığı, bunca düşmanlığı kim giderecek?.. Dostluğu, kardeşliği, sevgiyi, birliği ve birbirimize tutkun olmayı kim sağlayacak?!

ŞİMDİ NE YAPACAĞIZ?

İnsanların değişmesi yavaş olur. Örnek gösterilirse daha çabuklaşır. Ama yine de bir zamanın geçmesi lâzım. Başkalarına doğru-ları ve onların huzur veren hayırlı sonuçlarını sürekli göstererek, onlarda değişme

ve düzelme isteğini uyandırmak gerekir önce. Kişi istemedikçe onu kimse düzeltemez. Ona istete-bilmişseniz düzelmeyi, en önemli adımı atmışsınız demektir. Ardısıra yapılacak iş mahkeme usûl kanunu hızla değiştirilip davaların sürüncemede kalması hemen önlenmelidir. Davaları kasten uzatan avukatları meslekten men edecek hükümler getirilmelidir. Öte yandan elbirliği ile düşmanları yatıştırılmaya, düşmanlıktan kimseye hayırlı gelmeyeceğini herkese göstermeye çalışmalıyız. Vaktiyle demiştik ki: "Düşmanlıklar, düşmanlıkları, kötülükler kötülükleri biler, keskinleştirir ve artırır." Olaylar bu hükmün doğruluğunu hepimizin gözleri önüne serdi. Düşmanlık ederek, zulmederek, ezerek ve kötülük ederek kimse düzelmiyor ve hiç bir dava kazanılmıyor. Görüyoruz işte. Herkes karşı taraf olarak gördüklerinin kökünü kazıyacağını tasarlıyorsa, bilsinler ki arkadan gelenler de onların kökünü kazıyacaktır. Böylesine ölüm kalım savaşına girmek niçin?!

Ne kazanılmış zülümle, kötülükle?.. Zulümle gelen kime hayır getirmiş, kimi

ondurmuş, kimi huzur ve mutluluğa ulaştırmıştır!?. Bu yol yanlış, bu yol yaşam bilgisinden ve ilâhi kanunlardan habersiz olanların bilgisizce saptıkları bir bataklıktır. Aksine insanın, her çeşit fikirden, her çeşit davadan, her çeşit ideolojiden daha kutsal olduğunu bilerek, insanı incitmemeye, insanı kırmamaya gayret etmeliyiz.

Doğru olan fikirler, gerçekten insanı rahata, huzura, yücelmeye, arınmaya götüren fikirlerdir. Elbette bunun için önce herkesin karnını doyurmak, herkese barınacak bir yuva sağlamak şarttır. Bunları elbirliğiyle sağladıktan sonra, insanın yükselmesini sağlayacak fikirleri, tam bir hoşgörü ile, sabırla, bıkmadan, usanmadan ve devamlı affederek benimsetmek gerekir. Bunun için, devamlı söylemek, devamlı o fikirlerin doğruluğunu göstermek icap eder. Tepeden inme zorlamalarla kişilere hiçbir fikir benimsetilemez. Fikirlerini sabırla savunmak, insanlara benimsetmek için sabırla doğruluğunu göstermek yerine, kısa yolda diledikleri düzeni kuruverirlerse, her yerin süt liman, her şeyin güllük gülistanlık oluvereceğini

sanarlar büyük yanlışta içindedirler. Onlar bilsinler ki, günü gün ortasında bitirenlerdir. Onlar hayrın nerede olduğunu, nasıl verileceğini göremiyorlar.

Rehber varlığın söylediği gibi: "Günü gün ortasında bitirenler, hayrın nerede olduğunu göremezler. Olacaklara erken varmak isteyenler aslında gecikenerlerdir." Acelecilerin geçmek istedikleri yollardan, daha önce geçenlerin ve birçok kez geçenlerin uğradıkları azapları ve kayıpları görenler bu büyük düsturu, bu değişmez kuralı insanlara bildiriyorlar. Akıllı insan, doğru bilgilerin ve doğru uyarıların doğruluğunu vaktinde gören, kafasını kayalara çarpmaktan kurtulandır. Ateşin yakıcılığını öğrenmek için mutlaka elimizi ateşe mi sokmak lâzımdır?..

Kaybedecek zamanımız kalmadı, yapılacakları süratle yapmaya mecburuz. Yaptığımız önerilerde yanlış olan, akla, ilme, toplum ilişkilerine ve yaşam bilgilerine aykırı bir tek şey varsa onları almayın ve uygulamayın. Ama bunların hepsi doğru ve hepsi çok önemli gerçeklerse ne duyuyoruz?!

Gülyüzlülerden İbretler: 7

İblis ve İlk Peygamber Hz. Adem

Ahmet Kayserilioğlu, Psikolog

İBLİSTEN ALINACAK İBRETLER

Son yazımda ilk insan Âdem'in, doğrudan doğruya Âlemlerin Rabbi tarafından, toprağın özünden ve bir kan pıhtısından yaratıldığından söz etmiştim. Kuranda "İki elimle yarattığım" denerek, insanın sadece O'nun plan ve projesiyle dünya sahnesinde yer aldığı kesinlik kazanmaktadır. Kuşkusuz, yaratılmış olan üreme hücremiz olan zigottur.

Dünyamız sahipsiz değil. Nasıl ki beş duyumuzla farkına varmadığımız kozmik ışınlar, elektromanyetik radyo ve tv dalgaları var; aynı onlar gibi, bizler görmesek bilmesek de, yeryüzünde Yaradan'ın kanunlarını uygulayan

ruhsal varlıklar, melekler de var. Onlar canlıların gelişmesi çeşitlenmesiyle görevlendirilmiş akıl ve hüner sahibi olduklarından, onlara doğa ruhları da deniyor. Bu görevlerinden dolaydır ki Yaradan, daha planlama aşamasında iken insanın varedilmesinden, yapacağı hayırlı ve şerli işlerden yeryüzü meleklerini haberdar etmişti.

Önceden belirteyim ki bütün bunları dile getirirken şehir efsanelerinden, kulaktan kulağa aktarılan tutarsız rivayetlerden alabildiğine uzak durmaya gayret gösteriyorum. Akla mantığa uygun, doğru aktarılmış eski kutsal metinlerden ve özellikle Kuran âyetlerinden yararlanıyorum. Yüzyıllar boyunca İslâm bilgilerinin ve hafızların özverili çabaları ile zamanımıza bozulmadan gelmiş son kutsal kitap Kuran, yolumuza nice aydınlıklar saçıyor. Bunların yanısıra, insanüstü düzeydeki rehber varlık bilgileri de ufukumuzu çok genişletiyor. Sözlerimin pek çoğu bu kaynaklara dayanıyor. Bunlardan yararlanırken zaman zaman kişisel yorumlarımı da ekliyorum, ama bunu özenle belirtmekten de geri durmuyorum.

Metod üzerine bu kısa paragraftan sonra tekrar konumuza dönelim. Yaradan'ın nurdan varettiği ve O'nun emrinden kıl boyu çıkmayan meleklerin yanısıra; onların arasına katılmış İblis'e de planlarından söz etmesi tuhafımıza gidiyor. Çünkü Kuran'da onun melekler gibi nurdan değil, ateşten ışıklardan varedilen cin'lerden olduğu açıkça belirtiliyor. Cinler aynı bizler gibi özgür iradeyle donatıldığından, aralarında O'nun yolunda hayırla yürüyenler olduğu gibi; sapmış, sapıtılmış şer yolunda gidenler de var. Üstelik yapıları elverişli olduğundan yüce meleklerin toplantılarından kulak hırsızlığı bile yapabiliyorlar. Kuran'da onlardan sıkça söz edilir. Birçok yerde "Ey insanlar ve cinler" diye hi-

taplar da var. Dahası Hz. Muhammet ile uzun söyleşilerinden oluşan "Cin suresi" bile var Kuran'da.

Cinlerden olan İblis'in melekler arasında yer alması konusunda benim bir yorumum var. Ancak hemen belirteyim ki, onların Cebrail, Mikail gibi yüce melekler topluluğu değil yalnızca yeryüzü melekleri olduğuna inanıyorum. Dünyada görevli olan bu melekler topluluğu sanıyorum ki, cinler arasında bilgisi ve marifetleriyle öne çıkmış İblis'i artık hak etti diyerek, daha da gelişmesi için aralarına katıp görevlerine ortak etmişler. Kuşkusuz mekleşmiş değil yine cin oğlu cin!..

Yaradan, onların bu tasarruflarına sessiz kalmış. Sonradan anlıyoruz ki, O'nun o zamanlar kimsenin bilmediği nice ince planları, hikmetleri var ileride uygulayacağı.

Melekler Âdem'in doğumunu, gelişmesini, eğitimini sağlayıp ona konuşması için dil bile öğrettiler. Ama bunlardan da öteye, Yaradan, büyümesinin bir evresinde Âdem'i peygamber kılıp, onu vahiyle, meleklerin bile bilmediği gerçeklerle aydınlattı. Hepsinin huzurunda Âdem'in Yaradan'ın çetin sorularını bir bir cevaplayıp, meleklerin aciz kalması, insan türünün nasıl yüce bir akıl ve muhakemeye donatıldığını apaçık ortaya sermişti. İşte bu başarılı sınavdan sonra Yaradan'dan Âdem'e secde edilmesi, onun hizmetine girilmesi, zorlu yolunda ona destek olunması emri geldi. Meleklerin aynen uyguladığı bu emre, İblis'in direttiğini biliyoruz. Gerekçesi çok zayıf: "Onu topraktan beni ateşten yarattın." Aklı ve olgunluğu değil, maddeyi kanıt diye sunuyor. Belli ki büyük bilgisinin yanında çok büyük de bir kibri, gururu, kıskançlığı ve büyülenmesi var. Asıl büyük olan tüm âlemleri ve kendisini de yaratmış olan Yüce Rabbinin sonsuz bilgi

ve hünerini unutmüş, kendi bilgisiyile gururlanıyor. Ve emri dinlemeyerek, O'nun nimetlerini inkâr eden, tabir yerindeyse bir "küfrani nimet" bir kâfir düzeyine iniyor. Anlaşıyor ki gerçek kâfirlik O'na inanmaktan ziyade, O'nun büyüklüğü yanında kendi küçüklüğünü bilmemek, yüce dağları ben yarattım diyerek insanın insana farksızlığını unutmak demek oluyor. Böyleleri istediği kadar Allah, Muhammet laflarını tekrarlatsın dursun; eğer benliğini, büyülenmesini dizginleyememişse, Yaradan'ın kendine ters gelen bir sınavıyla karşılaşır karşılaşmaz anında teslimiyetten çok ötelere savrulur gider. İsyanın, inkârın belâlar çukurunda debelenir durur.

İblis aslında bir "ters model" olarak gurdan, benlikten uzak durmamız ve insanlar arasına fark koymamamız konusunda hiç unutmamamız gereken canlı bir ibret olmalı hepimiz için...

Söz buraya gelmişken hiç unutamayacağım bir anımı sizlerle paylaşmak isterim. Yıllar önce oğlum, zorlu giriş sınavımı başarıyla geçmiş Robert Koleji kazanmıştı. O zamanlar ilkokul 5'ten sonraydı bu sınavlar. Okulunun diploma töreninde Robert'i kazanmış sınıfının yegâne öğrencisi olduğundan, bütün gözler ve övgüler onun üzerindediydi. Usulca yanına yanaştım: "Ufukcuğum bu başarıdan dolayı içinde bir üstünlük, ben başkalarından farklıyım duygusu uyandı mı?" diye sordum. Oğlum başını sallayarak "Evet" dedi ve devam etti: "Ama biliyorum ki bu şeytandan!.."

Değerli dostum Güngör Özyiğit oğlumla bu konuşmamı bir yazısında aktarmış ve sonunda her zamanki gibi taşı gediğine koymuştu: "Öyle bir kuşak yetişiyor ki şeytanın işi zor!.."

DİN GÜNÜ - İHLÂSLI KULLAR

İblis'le Yaradan'ın o zorlu diyalogundan çıkaracağımız iki önemli fenomen daha var. İblis Yaradan'dan insanları doğru yoldan saptırmak için süre ister. Ona Din Günü'ne kadar verilen mühleti beğenmeyerek sürenin kıyamete kadar uzatılmasını talep eder. Ve doğaldır ki red edilir. Bu yaman konuşmadan iki önemli sonuç belirir. İlki, Fatiha Suresinde sürekli tekrarlanan "yevmiddin" (Din Günü) kıyamette değil öncesinde yaşanacak bir gün olduğu. Dünyada yaşanacak, aslında çok yaklaştığımız bu sınav gününde, vesvese veren İblis ve onun ordusundaki hasetler, dönmek üzere yeryüzünden sürülecektir. Sonrasında insanlığın çok büyük aşamalar sağlayacağı bu döneme, yani O'nun buyruklarına göre yaşanacak bu sürece İncil'de çok önem verilmiştir. Orada neredeyse devamlı tekrarlanan ve İsa'nın ikinci gelişinden sonra yaşanacak bu dönem sık sık müjdelenmektedir.

Tanrı ile İblis arasındaki söyleşiden çıkan ikinci önemli sonuç da aslında insanlık için ayrı bir müjdedir. Çünkü İblis orada bütün insanları vesvese vererek azdıracağını söylüyor. Ancak O'nun ihlâslı kullarına söz geçiremeyeceğini, onları yoldan çıkaramayacağını da itiraf ediyor. Bu itiraftan anlıyoruz ki, Tanrı onlara insanların yeryüzündeki serüvenini anlatırken ve işleyeceğimiz hayırları ve şerleri önceden bildirirken, ihlâslı kullarından oluşmuş bir iyilik ordusunu da hazırladığından bahsetmiş. İyi niyetli, temiz ruhlu bu halis kullar, daima doğru yol üzerinde sebat edeceklerinden, hiçbir dönemde dünyanın geleceğinden ümit kesmeye hakkımız yoktur. Elbette bu ihlâslı kullar da zaman zaman yanılıp, O'nun buyruğuna aykırı davranışlarda bulunabilirler. Ama İblis gibi yanlışlarını sürekli kılmazlar. Gözyaşı döküp,

suçlarını itiraf edip tekrar etmeyeceklerine en içten söz verip bağışlanma dilerler ve bağışlanırlar da... Ne var ki, ihlâslı kulların gelecekte tümüyle dünyadan alındığı dönemde, kıyamet o zaman kopacak, son nokta o zaman konacaktır insanlığın yaşamında.

CİN ÇARPAR MI?!

Cin soyundan olan İblis'in kendisi gibi şeytanlık edecek ordusunu cinler ve insanlardan oluşturduğunu Kuran'dan biliyoruz. Cinler arasında bizlere vesvese verenlerin bulunduğu bir gerçek. Ancak sürekli isimlerini bile anmayıp, üç harfli diye geçiştirilerek onlardan korku ile söz edilmesinin de bir anlamı yok. Kuran'daki anlatımlardan onların ancak kısıtlı güçleri olduğunu, öyle yüreklere korku salacak hünerlere sahip olmadıklarını anlıyoruz. Evet, biz görmesek de onların bizlerden haberdar olduklarını âyetlerden biliyoruz. Ancak hepsi o kadar. İstemediğimiz takdirde bizlere bir fenalık, bir cürüm işlemekten kesinlikle men edilmiş varlıklardır onlar. Nitekim hesap gününde, vesveselerinden dolayı onlardan şikâyetçi olacak insanlara: "Bizim bütün yapacağımız bundan ibaretti. Siz de aklınızı kullanıp uymasaydınız bizlere" diye kendilerini haklı çıkaracaklardır.

Onlara aşırı güç vehmedilmesi gerçeklere uymamaktadır. Bırakınız gelecekte olacakları önceden bildikleri yalanlarına, olup biten pek çok şeyden bile haberdar değiller. Cin suresinden, Hz. Muhammed'in yapmakta olduğu peygamberlikten ancak gördükleri anda bilgi sahibi olduklarını anlıyoruz. Ayrıca güçleri de bir yere kadar. Hz. Süleyman onları inşaat işlerinde işçi gibi çalıştırırken, onun bastonuna dayanırken ölmüş olduğunu bile nice sonra anlayabildiler. Saba Melikesinin tahtını, parapsikolojik güçlerle bir insan onlardan evvel

Hz. Süleyman'ın önüne anında getirivermişti. Nasıl ki ehliyetsiz, bilgisiz araba kullanmak başımıza belâ getirirse, onlarla sırf eğlence olsun ya da bir çıkar uğruna işbirliği yapanlar; korkacaksa esas onlar korksun. Obsesyon gibi tehlikeler yalnızca böylelerine gelir. Onlarla böyle saçma birlikteliklere kalkışmayanların korkacakları, sadece verecekleri vesveselerdir. Bunlara da kulak asmayanların korkacak nesi vardır ki? Esas korkulacak olanlar cin şeytanları değil insan şeytanlarıdır. Çünkü onlar vesvese vermekten başka, istemediğimiz halde bile başımıza nice belâlar saracak davranış özgürlüğüne sahip olanlardır.

Büyü ve cinler çok defa yan yana anıldığından çok kısa bundan da söz etmek istiyorum.

BÜYÜYÜ ÖĞRENENLER SÖZ VERDİLER AMA...

İki yüce melek Hârut ve Mârut, insanlar bu kadar yanlış yaptığı dünyayı bir kan gölüne çevirdiği halde ilâhi düzenin onları bu denli ayrıcalıklı, iltimaslı tutmasını bir türlü içlerine sindiremediler. Ve bunu Yaradan'a sordular. Sonunda sınanmak için aramıza gönderilmeyi kabul ettiler. Doğaldır ki ete kemiğe bürünüp, meleklikleri unutturulup aynı bizler gibi ego ve içgüdülere sahip olarak... Ve beklendiği gibi onlar da bizler gibi yanlış işler yapmakta gecikmediler. Biraraya gelip melekliklerini de hatırlayıp eski yerlerine dönmek istediler ama boşuna. Kuran Bakara 102'den onların Babil'de, seçtikleri ve yanlışta kullanmamaya söz aldıkları kimselere bazı ilâhi kudretleri öğretmeye görevli kıldıklarını anlamaktayız. Çok dardaki insanlara bu öğrendikleri ile yardımcı olmaları isteniyordu onlardan ama sözlerini çiğneyip çokca zoraki evlilik ve ayrılık sağlamada kullandılar güçlerini. Her yanlış işe atılmaya teşne cin şeytanları da

kötülüğe katkıda bulunsa bile, esas suç onların değil, kara büyü ile insanların özgürlüğünü kısıtlayanlarıdır. Felâk suresinde Yaradan, büyüden korunmanın en kısa yolunu bizlere öğretmektedir. O'na ve O'nun sevgisine sığınmak ve bunu sürekli hale getirmek... Gaflete düşüp büyü bataklığına düşenler için de ilâhi düzen, bazı hayırlı kullarını, hiçbir bedel karşılığı olmadan belâyı def etme, büyüü bozmakla görevlendirip dengeyi korumaktadır.

ÂDEM VE HAVVA

Melekler topluluğunda Yaradan'ın çetin sorularını bir bir cevaplayan ve önünde meleklerin secde etme şerefini yaşayan Âdem, tekrar yeryüzündeki günlük hayatına dönmüştü. Ama Rabbi onu yalnız bırakmayacaktı. Sanıyorum ki, Âdem'in üreme hücreleri üzerinde genetik operasyonlar yaparak dışı üreme hücresi yaratmış, görevlendirdiği melekleri aynı Âdem'de olduğu gibi yapay rahimlerden, bebeklikten geçirip büyüterek Âdem'e eş olacak Havva isminde bir genç kız yetiştirmişlerdi. Ama şimdi bu yeryüzünün ilk çiftini Yaradan'ın çok büyük bir lutfu bekliyordu. Onları Dünyanın çetin şartları içinde yaşatmayacaktı. Yine Dünyada kalacaklardı ama yüksek dağların birinin tepesinde koşulları ve ortamı diğer yerlerden tamamen farklı bir cennet bahçesine yerleştirecekti onları. Acıkmayacak, susamayacak, Güneşten etkilenmeyecekleri, yaşamak için yorulmaya ve didinmeye ihtiyaç duyulmayan her türlü imkân ve güzelliklerle dolu bir bahçe idi burası. Bunlar benim yorumum değil. Kuran'ın pek çok âyetinde aynen böyle anlatılır. O olağanüstü ortamda çocukları oldu, çoğaldılar ve mutlu yıllar geçirdiler. Yaradan bu çifti buraya yerleştirirken bir tek ama bir tek yasak koymuştu onlara. Gösterdiği bir ağacın meyvesinden yemeyecekler. Bu da bir

şey mi, zaten tüm çevre nimetlerle dolu. O meyve de yenmeyiversin ne olur değil mi? Ama Yaradan bu yasağı koyarken, İblis'in vesvesesine kapılmamaları onları cennetten çıkaracak telkinlerine kulak asmamaları konusunda uyardıktan da geri durmamıştı.

Hepimizde olduğu gibi yasağın çekiciliği Âdem ve Havva'nın zihnini kenarından köşesinden kurcalamaya başlamıştı. Öyle ya, her şey serbestken neden bu meyve yasak? İblis de iş başındaydı. O ağacın aslında ebedilik ağacı olduğu, onun meyvesini yiyenin ölümden kurtulacağı yalanını, süsleyip püsleyip düşüncelerine ekiyordu. Sonunda bildiğimiz gibi yasak meyveyi yediler. Kuran'da, böyle emir dışına çıkar çıkmaz, yaprakların düşerek, gizledikleri cinsiyet organlarının açığa çıkıverdiği anlatılır. Bence bu, işledikleri suçun anında onlara belli edilmesi için bir ilâhi tertipti. Yoksa bir cinsel birliktelik yasağı ve onun çiğnenmesinin işareti değil. Çünkü zaten çoğaldılar orada. Karı kocalık yasaklanmış değil ki!..

Âdem ilk insan ve ilk yeryüzü peygamberi olarak bu suçun işlenmesinde daha çok sorumluluk sahibiydi. Ağladı, sızladı, bağışlanmak diledi ve sonunda bağışlandılar. Ama hüküm kesindi. Artık o cennet bahçesi onların yurdu olamazdı. Hak etmemişlerdi. Hepsini için Yaradan'ın buyruğu Kuran'da aynen şöyleydi:

*** Ey Âdem, hepiniz oradan inin; birbirinize düşmansınız. Benden size bir rehber gelir de kim ona uyarsa, işte o sapıklığa düşmez ve sıkıntıya uğramaz. (Tahâ 123)*

Yüzyıllar boyunca Hıristiyan dünyasında, hepimizin Âdem'in suçu ile doğduğumuz, yani aslında günahkâr bir nesil olduğumuz öğretilir durur. Hz. İsa'nın çarmıha gerilme-

siyle bu gûnahtan kurtulduğumuz da!.. Hem suçların bireyselliği, kimsenin başkasının suçundan mahkûm edilemeyeceği kuralına, hem de zaten Âdem'in af dileyip bağışlandığı gerçeğine aykırı olan bu yargıya katılmamız söz konusu olamaz. Zaten zorluklarla dolu dünya yaşamına, prangalı mahkûm gibi bir suç kamburuyla adım atmamız hangi adalet terazisinde tartılabilir ki?!..

Her neyse... Çetin dünya yaşamımız böyle başladı ve nice yüzyıllar geçti üzerimizden.. Perde 12 defa kapandı. Her kıyamet sonrasında arda kalan bir erkek ve ondan varedilen eşi ile Dünyamızı yeniden doldurduk. Şimdi 13. devredeyiz. Din Günü'ne yakın, çok önemli çok zorluk ve müjdelerle dolu yıllar bekliyor bizleri. Özlemle "iyilerin dünyasını", O'nun buyruklarının bütün gönüllerde yer alacağı, insanın gerçek insan olacağı o altın dönemi beklemekteyiz.

YAKIŞTIRILMIŞ BİR MESEL

Çok daraldığımız, bunaldığımız Dünya yaşamında belki "Ah o yasak meyveyi yemeselerti ne olurdu?!" diye içimizden geçirmiş olabiliriz. Hattâ bazıları "Ben olsam yemezdim onu, ne olacak ki?!.." bile diyebilir. İşte bunlara cevap olarak iyi uydurulmuş bir meselle ferahlayarak sözümüzü noktalayalım.

Bir ülkenin padişahı halkının dertlerini, şikâyetlerini bizzat görmek ve duymak için geceleri kıyafet değiştirerek ev ev dolaşp konuşmalara kulak misafiri oluyordu. Çok kenar bir yerde, yıkık dökük bir evde fakirlik içinde yaşayan yaşlı karı kocanın konuştukları neredeyse her gece aynı... Ağrılarından, sızılardan, yoksulluktan, kem sözlerden bunalmış iki ihtiyarcık geceleyin bunları dile döküp, ah vah

ettikten sonra, sözlerini Âdem ve Havva'ya getirip "O yasak meyveyi yemeseydiniz bunları yaşamayacaktık. Bütün suç sizin" diye bitiriyorlardı.

Günlerden birgün çalınan kapıyı açıp karşılarında resmî giyinmiş birini gördüklerinde ihtiyarların aklı başından gidiyor. Hükümet bu, ne yapacağı belli olmaz ki!.. Gelen padişahın ulağı: "Padişahım sizleri görmek istiyor. Bekliyorum giyinin, sizi doğru saraya götüreceğim." Endişeleri, korkuları bu hiç anlam veremedikleri davetten iyice artıyor ama çaresizler. Padişahın huzuruna çıktıklarında çok güler bir yüzle tatlı sözlerle karşılaşınca biraz rahatlıyorlar. Ve padişah onlara müjdeyi veriyor: "Çektikleriniz yetti, artık bundan sonra benim misafirimsiniz. Sarayda her yere girip çıkmakta serbestsiniz. Ancak size göstereceğim bir odanın kapısını açmayacaksınız diğer her şey emrinizde." Ve padişah bizzat üst kattaki o odayı onlara gösterip sıkı sıkı emrini tekrarlıyor.

İhtiyarlar başlarına konan bu talih kuşundan son derece memnun günler, aylar geçiriyorlar. Sarayda beyler gibi yaşayıp o odanın yanına bile yanaşmıyorlar. Ama için için bu yasağa anlam veremeyip birbirleriyle dertleşmiyor da değiller. Bu odada ne var acaba? Şeytan meraklarını iyice kamçılıyor. Ve birgün usulca odanın kapısını açınca içerideki kuş pırr uçup semâya süzülüyor.

....Ve tekrar huzurdalar. Padişah onlara Âdem ve Havva için söylediklerini tatlı dille hatırlatıyor:

"Gördünüz, hangimiz o cennet bahçesine gitsek er geç aynımsı yapardık, bu merakilik bizde oldukça!.."

Çıkar Yol

Güngör Özyiğit, Psikolog

" İnsanlar sevmeyi benimseyip, başkaları için yaşamaya alışmadıkları ve yaratıcı sencilliğe varmadıkları takdirde, insanlığı hiçbir şeyin kurtaramaya-acağı kanısına vardım. Sorokin

İnsanoğlu kendi yarattığı dev sorunlarla başa çıkabilecek mi? İşte günümüzün en ilginç ve trajikomik sorusu bu! Trajik; çünkü sorunların üstesinden gelemediğimizde yeryüzünden topyekûn silinebiliriz. Komik; çünkü bu devî biz doğurduk. Kendi gücümüzün veya yanlış bir güç anlayışımızın tutsağı olduk bir yerde.

Nükleer savaş olasılığı; tersine dönen silâhımız. Nüfus patlaması; dizginsiz keyfimiz. Sınırsız sanayileşme; tüketim ve sömürünün iflâsı. Kaynakların tükenişi; hesapsızlığımızın sınır taşı. Enflasyon;

ektiğimizi biçme ve yalanla şişirilen balonun sönüşü. Açlık; bencilliğimizin somut belirtisi. Ve çevre kirlenmesi; doğaya saygısızlığımızın yüzümüzde şaklayan şamarı.

DAĞCILAR GİBİ

Şimdi önümüze dağ gibi dikilen bu sorunların yamacından doruğa doğru birlikte tırmanıyoruz. Her birimiz, istesek de istemesek de aynı kader ipiyle bellerimizden birbirimize sımsıkı bağlıyız, tıpkı dağcılar gibi... Ya hep birlikte, birbirimize destek olarak, el ve gönül vererek dağı aşacağız. Ya da böyle kardeşçe

bir işbirliğini beceremeyerek, bir uçurumdan aşağıya yuvarlanacağız. Herhalde başarı; aynı yöne birlikte bakmak, tek yürek, tek kafa ve tek kol gibi hareket edebilmektedir. Öyle yapılırsa görülür ki, felâketler bile bir yerde saadete açılan kapı olur. Sıkıntıları birlikte göğüslemeyi öğrenen insanlık, bakarız yarın mutlulukları da kardeşçe bölüşmeyi başarır. İstirabın artırıcı gözyaşları yerini sevincin saf, sade ve ışıltılı mutluluğuna bırakır. Ve zaten, gidiş de ona doğrudur geçekten.

Ne diyor Rehber Varlık: "Sevgi önünde yüce bir dağ, kasırganın önündeki saman çöpü gibidir. Bunu böyle bilip böyle seviniz."

Sorunlar ne denli büyük, dağ ne kadar aşılmaz gibi görünürse görünsün, biz, karamsar değiliz. Her zaman, en karanlık anlarda bile bir umut penceresi hep açıktır içimizde. Devâ bulmaz bir iyimseriz. Çünkü inanıyoruz. Ve çünkü sevginin gücünü az, çok biliyoruz. İyimserliğimiz gerçekleri görmemekten değil, belki iyi görmekten geliyor Pembe gözlükle değil, sevgi gözüyle bakıyoruz. Sevgiyle bakmaksa, nesnel olmanın ve özü sevgi olan gerçeği çarpıtmadan görebilmenin tek koşuludur.

REİSLİK BİLGİDEDİR

Her devirde olduğu gibi, çağımızda da insanları bunalımdan kurtarmak ve aynı yöne birlikte yürütmek, bir otoritenin varlığını gerektirmektedir. Zaten bugün bunalımın baş nedenlerinden biri, yönetenlerin artık yönetemez ve yönetilenlerin yönetilemez duruma gelmiş olmasıdır. Yani bir otorite boşluğu ve yetkenin (otorite) yitirilişi söz konusudur. Başın bedeni yönettiği gibi, böyle bir otoritenin önderlik görevini mutlaka yüklenmesi gerekli. Bu da bir bilgi işi olup, çağın gerektirdiği değerleri ortaya koyarak ancak kendini kabul ettirebilir. Zira reislik bilgidedir. Günümüzde kim veya hangi kurum bu tarihsel görevi

omuzlayabilir ve insanlık bedenini doğru bir yöne doğru peşinden götürebilir?

SİYASAL OTORİTE OLARAK DEVLET

Tarih boyunca devlet, insanlar üzerinde başlıca otoritelerden biri olagelmıştır. Halkın gönencini (refahını) ve mutluluğunu sağlama savıyla (iddiasıyla) yönetimi türlü biçimlerde ele geçiren ve böylece devleti oluşturan kişiler, çok geçmeden halka yabancılaşmış, kendi veya dayandığı sınıfın çıkarını gözetten bir baskı düzenini halklar üzerine egemen kılmıştır. Çağımızda ise bilim ve teknolojinin gelişmesi ve yönetimin hizmetine girmesi sonucu, devletin etkinliği daha da artarak insanı kaygılandırarak bir düzeye varmıştır. Oysa yöneticilerin ruhsal olgunlukları, ellerindeki maddi güçlerle doğru orantılı olarak gelişmemiştir. Bugün ulusların Çoğu "10 ruh yaşındaki" devlet adamları tarafından yönetilmektedir. Ve siyasal kadrolar halkın, özellikle yeni yetişen kuşağın en az yirmi yıl gerisinde kalmıştır.

Öyleyse bugünkü durumuyla devlet mekanizması, insanları sağlıklı ve mutlu yarınlara ulaştırmak görevini yüklenmek yönünden en azından yetersiz görünmektedir.

Kimi düşünür ve devlet adamları, devletin tek başına, kendine özgü etkinliğine inanırlar. Ve devleti Tanrısal gücün en yetkin (tam) belirtisi sayarlar. Onlarca devlet, yurttaşlarının mutluluğu için bir araç olmaktan çıkmış, kendisi amaç olmuştur. İnsandan böylesine soyutlanmış bir devlet düşüncesi, akla da mantığa da aykırıdır. Gerçekçi bir görüşle devlet, ellerinde diğer insanlardan daha çok güç ve yetki bulunan belirli kişiler topluluğudur. Ve devletin politikası, onu oluşturan kişilerin görüşlerini yansıtır. Bu nedenle devletin gözde büyütülmesi, aslında yönetici azınlığın değerinin ve öneminin abartıl-

masıdır. Ve onların yapabilecekleri yanlışlara peşinen göz yumulmasıdır. Hitler ve Mussolini böyle yanlış bir devlet anlayışının kurbanlarıdır. Ne var ki özgür ve demokratik düşünüşlü kimseler bu haksız kuramı asla hoş görmez ve devletin toplum içindeki diğer etkin güçlerle, baskı gruplarıyla denetlenmesini, güçler arasında karşılıklı bir denge ve uyum sağlanmasını öngörürler.

Bugün dünya iki politik inancın, kapitalizm ve komünizmin kurbanı olmuştur. İkisi de pratikte doğrulanmamış, dogmatik inançlardır. Kapitalizm, küçük bir azınlığın özgürce girişimde bulunmasına olanak tanır. Ama onların bu olanağı kötüye kullanmasına, halkı sömürmesine ses çıkarmaz. "Bırakınız yapınlar, bırakınız geçsinler" görüşündedir. Diğeri, sermayenin emeği sömürmesine karşı çıkan Komünizm ise, herkese kölecesine bir güvenlik sağlar, üretim araçlarını kendi ellerinde toplayan yönetici sınıf, bir çeşit "devlet kapitalizmini" doğurur. Halkının bir ölçüde karnını doyurur ama, düşünce özgürlüğüne de kilidi vurur. Ve insanın en insanca hakkı olan, kişiliğini serbestçe oluşturmasına izin vermez.

Aslında kapitalizm olsun, komünizm olsun, insanı tam kavrayamayan, eksik, yetersiz ve yarım kalmış sistemlerdir. İkisi de temelde maddecidir ve maddi gücü putlaştırmıştır. Ve değişik şekillerde bile olsa, her ikisinin de tutunmak için yalana ve kaba kuvvete başvuruşları, gerçekte bu büyük boşluğu kapatma gayretinden ileri gelmektedir.

OTORİTE OLARAK DİN

Din de, başlangıçtan bugüne insanlar üzerinde sürekli bir otorite kaynağı olmuştur. Tanrısal kaynaklı olduğu ve insanın ruhsal yönünü de kuşattığı için etkisi daha da büyük, derin ve sürekli olmuştur. Tarihteki birçok

güçlü imparatorlukların bugün yerlerinde yeller estiği, Cengiz'in, Atillâ'nın tarih kitaplarının dışında adları anılmadığı halde, İsa'nın, Musa'nın, Muhammed'in, hattâ Mevlânâ ve Yunus'un otoritesi bugün de insanlar üzerinde etkisini sürdürmektedir.

Dinin özü, Tanrısal erdemleri kendi kişiliğinde çiçeklendirmek ve diğer insanları bu güzelliklere özendirmektir. Bu nedenle dinde zorlama yoktur. Çünkü dinin kendisi güzel, çekici ve çağırıcıdır. Bir gülyüzlüyü örnek alarak, ona benzemeye, ondaki güzel huylarla bezemeye çalışmaktır.

Başlangıçta, gülyüzlüler ve yakınları döneminde din, gerçekten bu hoş, bahar havasını estirmiş, güzel çiçekler açtırmış ve olgun meyvalar verdirmiştir. Ne var ki, sonraları din örgütü yetersiz ve yeteneksiz kişilerin elinde bozulmaya başlamıştır. Bozuldukça, çekici ve çağırıcı niteliğini yitirmiş, bu kere baskıya yönelerek, olmadık işkenceler uygulayarak zorla insanlara boyun eğdirme yolunu benimsemiştir. Özünü yitirmenin doğal sonucu olarak da, şekil ve merasimler üzerinde gereğinden çok durulmuş, türlü hüner ve çıkarla din, tanınmaz hale getirilmiştir. Uzlaştırıcı ve birleştirici olması gerekirken, aynı din içinde bile ayrılıklar yaratan, düşmanlıkları besleyen ve kinleri körükleyen bir bozguna (fesat) yuvası olmuştur.

Bugün dünyada belli başlı dinsel örgütler, ne yazık ki egemen güçlerle çıkar ortaklığı içinde el ele vermiş, yalnız kendi çıkarını düşünen, halkı safsatalarla uyutup kandıran çağdışı bir kurum görünümündedir. Ve uyanan, çağını az - çok kavrayan insanlar indinde örgüt olarak otoritesini çoktan yitirmiş durumdadır. Bazı aydınları dinden soğutan da bunlardır. Ve bu yöndeki otorite boşluğu, değerler sisteminde bir anarşinin doğmasına yol açmıştır.

OTORİTE OLARAK BİLİM

Uygarlığımızı diğer uygarlıklardan ayıran en önemli taraf, bilim ve tekniğin birinci sırada yer alması ve bu yüzden öneminin biraz abartılmasıdır. Her şeyi bilimden bekler olduk. Bugün, bunca çıkmazın içinde, yine bilimden medet ummaktayız. Yönetici kadrolara bile, uzman bilim adamlarını, teknokratları kaydırmaya doğru bir yöneliş var. Politikacıların karıştırıp, arapsaçına döndürdüğü işleri, onların sihirli elleriyle düzeltmesini umuyoruz. Oysa bilim, adamı ağaca bakmaktan, ormanı kaybetmiş durumdadır. Aşırı uzmanlaşma sonucu parça-buçuk bilgiyle kalmış, bütünü görme yetisini yitirmiştir. Daha acısı ise, bilim ve tekniğin sağladığı olanakların, yöneticilerin elinde yanlış yolda ve insana karşı kullanılmasıdır. Makineler içinde katılan, bilgisayarlar üreten bilim adamı, bir umursamazlık içinde, insanı unutmış görünmekte ve insan soyunu kurutacak etkinlikte güçleri, çılgın yöneticilerin eline teslim etmektedir. Sadece madde ile haşır neşir olan bilim adamı, kendine de yabancılaşmış ve giderek insanlıktan kopmuştur. Bilgisayarlara programlanmış akıl enjekte etmiştir ama, ona bir de yürek takmayı unutmamıştır. Oysa bilmeliydi ki sevgisiz bilgi, kanat takmış kaplan kadar korkunçtur.

İnsandan yola çıkan bilimin yine insana varması, insanı ezecek yerde, yüceltmesi gerekirdi. Laboratuarlardaki deney tüpleri içinde belki önemli şeyler bulduk ama, asıl önemli olanı, insanı yitirdik galiba.

Hani İranlı bir hükümdar varmış. Günün birinde çok sevdiği kraliçesini yitirmiş. Ve sevgili eşinin ölümünü ölümsüzleştirmek için, bütün varlığını, görülmemiş büyüklükte ve güzellikte bir türbenin yapımına adanmış. Dünyanın en büyük mimarlarını, en ünlü

ustalarını tutarak, İran'ın en güzel mermer ve mozaikleriyle mezarı çevreleyecek bir türbenin yapılmasını buyurmuş. Aylar ayları, yıllar yılları kovalamış. Türbe biçimiyle, işçiliği, yüksek kuleleri ve minareleriyle gitgide görkemli bir görünüm kazanmış. Hükümdar öylesine vermiş ki kendini türbenin yapımına, artık başka şey düşünemez olmuş. Ancak, türbenin bitimine yakın, her şeyin çok güzel olmasına karşın, hükümdar, küçük bir şeyin genel uyumdaki kusursuzluğu bozduğunu düşünür dururmuş. Ama bunun ne olduğunu da net olarak bilemezmiş. Nihayet bir gün hükümdar anıtın tepesinde, iç avluya açılan balkondan aşağılara bakarken birden kafasında şimşekler çakmış ve uyumu neyin bozduğunu anlar gibi olmuş. Derhal mimarbaşını çağırarak, artık aşağıda nokta gibi duran bir şeyi göstererek; "Kaldırın, atın şunu oradan!" demiş. O nokta gibi duran şey ise, türbenin yapılmasının asıl nedeni olan sevgili kraliçesinin mezarı imiş!..

Bilimin duygusuz elektronik beyni, kendini yapan insana karşı biraz böyle, hükümdarca bir tavır takınmıyor mu?!

YENİ SÖZCÜKLER GEREKLİ

Yetke (otorite), yetkinlikten gelir. Otorite olmak, ortaya koyduğu yetkin (yeterli, mükemmel) değerlerden dolayı insanların sevgisini, saygısını ve hayranlığını kazanmaktır. Bu da güvenilir, sözü dinlenir ve gösterdiği yoldan gidilir olmakla kendini belirtir.

Gördük ki devlet, din ve bilim bugünkü haliyle çağı kavrayan, zamanın gereklerini getiren, bünyesinde sorunları çözecek ipuçlarını taşıyan yetkin bir görüşten yoksundur. Öyleyse onların yerini başka otoritelerin, yeni çağ sözcülerinin veya öncülerinin alması gerekli.

Yeni çağ, her şeyden önce iyi niyete dayalı uluslararası bir işbirliğini zorunlu kılmaktadır. Çağımızın, olaylara kuşbakışı bakmasını bilen bir büyük düşünürü, Russell, şöyle diyor: "Uygarlığın gelişmesinde sonsuz önemi olan uluslararası işbirliği içinde bilimin yeterli bir yeri yoktur. Bütün ekonomik sorunlarımız, bütün emekçi haklarını sağlama sorunlarımız, yurttta özgürlük ve dünyada insanlık umutlarımız, hep uluslararası iyi niyetin yaratılmasına bağlıdır."

Bunun yolu dinlerin öğrettiği "Kardeşlik ruhunu" yeniden yaratmaktır. Bu iş için yola çıkan insanlar, yine Russell'ı dinleyelim: "İsa'nın öğrettiği ve kiliselerin unutmüş oldukları kardeşlik ruhunun, insan faaliyetlerindeki başarısını elde etmede yardımcı olmasını isteyecektir. Bu ruhta yalnızca en yüksek ahlâklılığın değil, fakat en gerçek mantığın da bulunduğunu ve bunun, bilimsel çılgınlığın açtığı yaralarla kanayan, ulusların gelişmesinin yolu olduğunu; uydurma ve yapmacık görevlere çağırılmanın insan hayatını zehir etmesinden kurtuluş yolu olduğunu görecektir. Nefretin esinlediği işler ne kadar acı, ne kadar kendi kendini fedâ ile dolu olursa olsun, hiçbir zaman görev değildir. Hayat ve dünya için umut, ancak sevgi ile yapılan işlerdedir."

Clive Bell "Uygarlık" yapıtında şu yargıya varıyor: "Bir uygarlık isteği Seylan'ın Vedha'ları ve Altın Sahil'in Mege'leri arasında bir gün uyanabilir. Ama Borsada ve Ticaret Birliği Kongresinde bunun esintilerine bile rastlanamaz."

Galiba önce "adam başına düşen ulusal geliri" artırmayı değil de "kişi başına düşen mutluluğu" çoğaltmayı düşünen, bunun yolunu da sevgi ile bir olmakta gören bir hayat görüşünün insanlarca benimsenmesi gerekiyor. Ünlü çevrebilimci Mansholt yarına umut-

la bakmamızı öneriyor: "Her şeyi değiştirmek için o kadar geç kalmış sayılmayız daha. Elimize geçecek boş zamanlarda mutluluğu düşünelim. Elle tutulur, gözle görülür nesne tüketimi yerine, zihinsel ürün tüketimini artıralım. Aynı anda yaratmayı, hem de yeniden ikinci kez yaratmayı düşünelim. Dengesini bozduğumuz doğayı onarmaya, korumaya çalışalım. Evet, iyimserim, çünkü henüz her şey olabilir; gerçek bir dünya dengesi çağına girilebilir, hattâ, kimbilir, belki mutluluğa bile kavuşulabilir."

Bir başka çevrebilimci, Goldsmith, yeni bir insanlık dini yaratmanın zamanı geldiğine değinerek, bilimin yetersizliğini belirtip, insan ilişkilerine yatırım yapmamızı, dostluğa, sevgiye ağırlık tanımamızı öneriyor: "Bilime inanmak, bunalımla dikkat çanları çalarak savaşmaya benziyor biraz! Bilimin bize önerdiği yöntemler hastalığı değil, belirtileri yok ediyor. Hastalığın köküne el atma, yeni bir insan dini yaratma zamanı gelmiştir. Bir örnek alalım: Bugün herkesin bir buzdolabı var. Korkunç enerji tüketen bu güzel âletler, çok çok alınan besinleri saklamaya yarıyor. Peki, bir zebra öldüren, yani tüketebileceğinden fazla besin sağlayan ilkel insan ne yapıyor? Dostlarını yemeğe çağırıyor, başka bir sefer de onlar kendisini çağıracaklardır. Eti, dostlarının karnında saklıyor. Başka bir deyişle, bireysel tüketim mallarına değil, insani ilişkilere yatırım yapıyor."

Hele birlikte yenen yemeğin tadını ve neşesini de düşünürsek, ne kârlı ticaret! Ve kaynaşık bir olmada ne güzel bir pratik.

ŞİMDİ İNSAN İNSAN OLMA YOLUNDA

John V. Nef "Sanayileşmenin Kültür Temelleri" isimli kitabında aynı konuya şöyle yaklaşıyor: "İlmin, Teknolojinin ve iktisadın

metotları Tanrısallığa götürecek hiçbir anahtar vermiyor. Sanayi adamı, para babası Tanrı değildir; onun felâketi henüz insan bile olmayışıdır. İnsanı yeniden bulmamız gerekir; onu Tanrı'ya ancak böylece ulaştırmayı ümit edebiliriz. İsa'nın bize gösterdiği manevi kaynaklara dayanacak bir insanlık toplumunu kurmaya başlama gereği işte bu yüzden duyuluyor. Gayet sıkı bir disiplin içinde, kendimizi ahlâk ve adalet kadar, güzellik ve hakikate, hepten verici bir sevgiye adamamız gerekiyor."

Ve nihayet Rus asıllı ünlü Amerikan sosyoloğu Sorokin sorunu şöylece nokt alıyor: "İnsanlar sevmeyi benimseyip, başkaları için yaşamaya alışmadıkları ve yaratıcı özgeciliğe varmadıkları takdirde, insanlığı hiçbir şeyin kurtaramayacağı kanısına vardım."

ÖZETİN ÖZETİ

Değerlerin tehlikeye düştüğü nazik, kritik dönemlerde daima din duygusu doruğa yükselmiş ve diğer otoriteleri de kendinde toplayan bir kutup olmuştur.

Günümüzde de buna benzer bir durum içinde bulunmaktayız. Ve yarına dönük şöyle bir durum değerlendirmesi yapabiliriz belki.

İlkin, değerlerin yeniden yerli yerine oturması ve çağdaş boyutlar kazanması için, dinlerin ve mezheplerin üzerinde, fakat hepsini kuşatan, Tanrısallık kaynaklı yeni bir göksel bildirinin çeşitli kanallardan insanlara ulaşması gerekli. Dünyanın birçok yerlerinde oluşan "ışık merkezleri" bu yönde başı çekecek bir otoritenin doğmakta oluşunun müjdelileridir.

Bu otoriteye yardımcı olarak devlet mekanizmasında da kaliteli devlet adamları

yönünde olumlu bir değişme beklenmelidir. Herhalde iyice şartlanmış iki politik sistemin belli başlı üyelerinden çok, tarafsız ve blok-suz üçüncü dünya ülkelerinden bu yolda bir çiçeklenme beklenebilir. Böyle bir ülkenin, her iki politik ve ekonomik sistemin yararlı yanlarını alıp, buna ruhsal ve Tanrısallık görüşü de ekleyerek üçlü bir sentezi başarması gerekir. Kanımızca Türkiye bu üçlü sentezi başarmaya en yatkın ülke olarak görülmektedir.

Bilim de yeni bilgilerden esinlenerek, kendine çeki düzen vermek, durumunu yeniden ayarlamak ve eksik olan manevi tarafını, o yöndeki araştırmalarla gidermek yolunu tutacaktır. Buna şimdiden başlamıştı bile. Demir Perde Gerisindeki Ruhsal araştırmalar bunun en belirgin örneğidir.

İnsanların sevgi ile bilinçli birliğe varmasını amaçlayan yeni çağda, herhalde sanata, özellikle müziğe ve edebiyata, tiyatroya ve sinemaya, büyük iş düşecektir. İnsanları birbirine kaynaştırmakta, ortak sevgilerde buluşturmada ve gönülleri birbirine dokumada en önemli rollerden birini oynayacaktır.

Ve bütün bu soylu, insanca çabalar Tanrı'nın ve Yüce Âlemin desteğiyle, kuşkusuz yakın yarınlarda dünyaya bir bahar çağı getirecektir.

Bir sanatçı, soylu bir sanat yapıtının oluşumunu şöyle anlatır: "İnsanın bütün gücüyle, hummalı bir şekilde en büyük güzelliğe, Tanrı'ya yaklaşmaya çabalaması... Ve Tanrı'nın eğilip onu alnından öpmesi."

İşte insanlık şimdi en büyük sanat eserini yaratmanın arifesinde. Yarın "Birliğe ulaşmanın", sevgiyle bir olmanın bayramına erecek, ki o gün, alnına değen "Tanrı busesi" ile ödüllenecek..

Kadının Bitmeyen Çilesi

İslâmiyette Kadın - 2

Yalçın Kaya

Neden Erkekler Üstündür?

Kuran'ın temel mantığı yoruma yer bırakmayacak kadar açıktır. Erkekler kadınlardan üstündür ve onların üzerinde hâkimdirler. İşte bazı örnekler:

**** "Erkekler kadınlardan üstündür. Çünkü Allah onları birçok şeylerle kadınlardan üstün etmiştir. Onlar kadınları malları ile geçindirirler. İyi kadınlar da itaatli olurlar. Allah onların hakkını nasıl korumuşsa, onlar da kocaları yanlarında olmasa bile namuslarını korurlar. Serkeşliğinden yıldığınız kadınlara (önce) öğüt verin, sonra yataklarında yalnız bırakın, (yine fayda etmezse)**

dövün. Fakat size itaat ederlerse, zulmetmek için yol aramayın." Nisa Suresi / 34

İyi bir Müslüman kadının, erkeğine itaat eden ve onun emirlerine uyan kadın olduğu düşüncesi, Kuran'ın temel yaklaşımıdır. Bakara suresinin 238. ayetinde ise açıkça şunlar belirtiliyor:

**** "Kendisine dokunmadığınız, yahut mehirlerini kararlaştırdığınız kadınları boşamakta size vebal yoktur. Onlara zengin olan gücü yettiği kadar bir şey vermek gerekir. Öyle bir şey verin ki örfe uygun olsun. Bu iş iyilik edenler için bir vazifedir.**

Eğer onları dokunmadan boşarsanız, fakat mehir belirtmişseniz, o mehrin yarısı kadınındır. Ancak kendileri veya nikâhın mührünü elinde tutanlar mehrin bütününi bağışlayabilirler. Sizin bağışlamanız sakınmaya daha yakındır. Aranızdaki üstünlüğü unutmayın."

Cinsel ilişkide de inisiyatif erkeğe tanınmıştır:

**** "Kadınlar sizin ekilecek tarlalarınızdır. Tarlanızı nasıl isterseniz ekin, nefsiniz için önceden hazırlıkta bulunun. Karılarına yaklaşmamaya yemin edenler dört ay beklerler,**

erkekler bundan cayarak geri dönerlerse, Allah da muhakkak ki suçları örter, rahimidir." Bakara Suresi: 223

Bu âyetin emri uyarınca karısından uzak durmaya karar veren erkek, isterse kararından dönebiliyor ve bunu Allah hoşgörüsüyle karşılıyor. Kadın için böyle bir dönüş imkânına kitap boyunca rastlamak mümkün değildir. Zaten cinsel ilişki erkeğin kadından faydalanması olarak kabul edilmektedir.

İslâm yazarlarının kadın erkek eşitliğine örnek olarak gösterdiği Bakara Suresi: 228 âyetinin son cümleleri bu düşüncenin tamamen tersini kanıtlıyor:

*** "Erkeklerin örfe göre kadınlar üzerinde hakları gibi kadınların da onlar üzerinde hakları vardır. Ancak erkekler onlardan bir kat üstündür."*

Üstünlük Tezinin Gereçekleri

Bazı İslâm yazar ve düşünürleri ne derlerse desinler, erkeğin kadından üstünlüğü tezi İslâmîyet'in temel tezlerinden birisidir. Bu tezin doğruluğu konusunda birçok yazar ve İslâm düşünürü önemli iddialar öne sürmüşlerdir. Bizzat Hz. Muhammed'in de bu konuda gerekçeleri vardır. Bu gerekçeler başlıca iki başlık altında toplanabilir: Birincisi, kadının fiziksel olarak erkekten daha zayıf bir yapıya sahip olmasıdır. İkincisi ise, kadının ruhsal ve kişilik yapısının kırılğan ve istikrarsız olduğudur. Şimdi bu tezleri daha yakından izleyelim.

Çok Kadınla Evlilik

İslâm yazarları, çağdaş toplumlarda giderek ortadan kalkan çok kadınla evlilik sistemini, büyük bir gayret ve istekle savunmaya devam

ediyorlar. Çünkü ortada tartışılması mümkün olmayan açık bir Allah emri vardır. Kuran'ın Nisa Suresinin 3. âyetinde Allah, inananlara şöyle sesleniyor:

*** "Eğer velisi olduğunuz yetim kızlarla evlenip onların haklarını yemekten korkuyorsanız, beğendiğiniz, hoşunuza giden başka kadınlardan iki, üç veya dört kadın alın."*

Buradan yola çıkan İslâm düşünürleri bu emrin, insanlık, erkeklik ve kadınlık için ne kadar yararlı olduğunu kanıtlamaya çalışıyorlar. Bu surenin son âyetinde de şunlar söyleniyor,

*** "Fakat bunların arasında adaletsizlik yapmaktan korkarsanız, o vakit bir eşle veya sahip bulunduğunuz cariyeyle yetinin. Doğru yoldan sapmamanız için en uygunu budur."*

İslâm düşünürleri bu son cümlelerden yola çıkarak, günümüz dünyasındaki gelişmelere fazla aykırı düşmemek kaygısıyla İslâmîyet'in tek eşli evliliği tercih ettiğini söylüyorlar. Kutsal kitabın çok kadınla evlenme olanağını tanımamasının ardındaki hikmetler zihinleri sürekli meşgûl ediyor ve çok kadınla evliliğin yararları -bir hayli çaba harcayarak da olsa- ortaya konuluyor. Şimdi çok eşli evliliğin yararlarına bir göz atalım.

Çok Kadınla Evliliğin Yararları

Çok eşli evliliği savunanlar, bunun sosyal, psikolojik, toplumsal, insanî yararlarını bir bir ortaya koymaya çalışıyorlar. Tabii her zaman olduğu gibi öncelikle tarihteki çok eşli evlilik örneklerine dayanarak, bu emrin yalnızca İslâmîyet'e ait olmadığını göstermek istiyorlar. Tek tanrılı bütün dinlerde erkeğin çok kadınla evlenmesi hükmü esas olarak geçerlidir. Eski Ahid'de Davud peygamberin çok

sayıda kadınla evlendiği belirtilir. Bu örnekten yola çıkarak Museviliğin çok kadınlı evliliği kabul ettiği söylenir. Yeni Ahid'de de çok kadınlı evliliği yasaklayan bir hüküm yoktur.

Birden fazla evlilik, Hıristiyan dünyasında 16. yüzyıla kadar normal sayılıyordu. Hıristiyanlığın ilk 300 yılı boyunca papazların bile evlenme olanağı vardı. Çok daha sonraları papazların, ailelerinin yanında yaşamalarına izin verildi, ama piskoposluğa atandıklarında karıları manastıra kapatılıyordu. Trullo Konsili'nden sonra din adamlarına evlenme yasaklandı.

Çok kadınlı evliliğin tarihi, aslında, ataerkil toplum sisteminin ortaya çıkışına paralel olarak gelişmiştir. İnsanlığın ilk dönemlerinde geniş aile, kadın ve anne çevresinde şekillenmişti. Bu toplumlar anaerkil karakterdeydiler. Mülkiyetin henüz gelişmediği, herkesin ortaklaşa üretip ortaklaşa tükettiği bu toplulukların anaerkilliğinin en büyük nedeni çocukların ana tarafından büyütülüyor olmasıydı. Zaten babanın kim olduğu bilinmiyordu ve buna pek de gerek hissedilmiyordu.

Mülkiyet hakkının ortaya çıkması, sınıflaşmanın gelişmesiyle birlikte erkek adım adım ön plana çıktı. Erkeğin sahip olduğu mülkiyetin ve buna bağlı olarak mirasın kime kalacağı sorusu gündeme geldi. Mirasın bir sonraki nesle geçebilmesi için babanın bilinmesi gerekiyordu. Bu ihtiyaç anaerkil toplumların sonu oldu. Artık, anne, bir erkekle ilişki kuracak, doğacak çocuğun babası bilecek ve geleceğin varisi de o olacaktı. Bütün tek tanrılı dinler işte bu ataerkil dünyanın ve çağın sistemlerini kurdular. Çok doğal olarak da erkek egemen bir düzenin ve erkek damgalı bir ideolojinin sözcüleri oldular.

Tarihsel gelişmesi ve arka planı bu olmasına rağmen, İslâmiyet dört kadın ile evlenme hakkını bir üstünlük ve sağlık belirtisi sayarak savunur. Bu noktada kadınlara da hoş görünebilmek amacıyla, İslâm öncesi Arap toplumlarında dörtten çok daha fazla eşle evlenmenin serbest olduğunu oysa İslâmiyet'in bunu dört ile sınırladığı söylenir.

"Eğer adaletsiz davranmaktan korkarsanız tek kadınla evlenin" hükmü, İslâm'ın önde gelenlerince pratikte yaşama geçirilmedi. Zaten Kuran'ın bir başka yerinde de kadınlar arasında adaletli davranmak, onlara eşit muamele etmek mümkün değildir deniyor. Nisa suresinin 129. ayetinde Allah Müslüman kullarına şöyle seslenerek onları rahatlatır. Tabii bu kullar yine erkeklerdir:

**** "Kadınlarınız arasında adil hareket etmeye ne kadar uğraşsanız imkânı yok yapamazsınız, adilane muamele edemezsiniz. Fakat onlardan birine tamamıyla gönül verip, ötekini askıdaymış gibi bırakmayın."**

Hz. Muhammed ailesinden kadınlar, kocalarının kendi üzerlerine kuma getirmelerine razı olmadılar. Kızlarının tek eş olarak kalmalarını sağlamak için Hz. Muhammed önlemler aldı. Kızı Zeynep'i evlendirirken, damadına başka bir kadın almamasını tembihledi, bu isteği de yerine getirildi. Yine kızı Fatma'nın kocası Hz. Ali'nin, bir başka kadın almaya kalkışmasına tepki göstererek bu evliliğe engel oldu. Çünkü bir kadın için, kocasını başka bir kadınla paylaşmanın ne kadar acı olduğunu biliyordu. O'nun şu sözleri gerçeğe, çok kadınlı evlilik tezlerinden daha yakındır: "Bir kadını aşığılamak isteyen evine (evlendiğin kadının üstüne) başka bir kadın daha al."

Hız. Muhammed'in kızlarından sonra torunu da, çok kadınla evliliği yararlı bulmayıp üstüne kuma getirilmesini reddetmiştir. Torun Âmine, kocasına evlenmeden önce, evlilik sözleşmesinin bir koşulu olarak, başka kadınlarla ilişki kurmamasını, başka kadın almasını ve böyle bir işe giriştiği anda, kendisini boşanmış saymasını kabul ettirmiştir. Fakat bununla da kalmamış, ona ev idaresiyle ilgili her kararı kendisiyle birlikte almak ve harcamalar bakımından kendisine hiçbir suretle karışmamak zorunluluğunu da, evliliğin bir diğer şartı olarak kabul ettirmiştir. İslâmiyet öncesi Arap kadınlarının evlenme ve boşanma konusunda daha inisiyatifli olduklarına ilişkin bilgiler vardır.

Geçici Evlilik (Muta)

Müslüman erkeğin ihtiyaç duyması halinde dört kadınla evlenebilmesi, özellikle Hız. Muhammed'in yaşadığı çağda ve İslâm ortaçağında yeterli olmamıştır. Bu yüzden Kuran, Müslüman erkeklere ayrıca cariyelerle cinsel ilişki kurma ve ihtiyaçlarını bu yolla giderme imkânını da tanımıştır. Ama İslâm erkeği için böylesine geniş olanaklar da tatmin edici bulunmamış, Muta adı verilen bir tür geçici evliliklere başvurulmuştur.

Diğer kavimlerin üzerine İslâmiyet'i kabul ettirmek ve yağma yapmak amacıyla düzenlenen gaza seferlerinde erkekler bir süre karılarından ayrı kalıyorlardı. Üstelik kazanılan zaferler sırasındaki yağmalarda mağlup aşiretin kadınları da pay ediliyordu. Hız. Muhammed'in bazı eşleri de kazanılan bu zaferlerden elde edilmişti. İslâm öncesi Arap dünyasında savaşlar sırasında ele geçirilen kadınlar, cinsel amaçlarla geçici bir süre kulanılırdı. Buna muta adı verilirdi. Sahihi Buhari'de muta şöyle tanımlanıyor: "Belirli

bir zamana bağlı olan nikâhtır. Bu nikâhtan amaç, beş, on gün gibi bir zaman kadından faydalanmaktır. İslâm'ın ilk devirlerinde bir zaruret üzerine bazı gazalarda Muta'ya izin verilmişti. Fakat Hayber'de izin verilmeyip yasak edildi. Mekke'nin fethi seferinde bir kez daha izin verilip Vedâ haccında kati surette yasaklandı."

Günümüzde Muta, belli ülkeler dışında artık İslâm dünyasında uygulanan bir cinsel ilişki biçimi ya da geçici evlilik olmaktan çıkmıştır. O günün dünyasında, erkek egemenliği yağmalanan kadından faydalanmayı doğal kabul ediyordu. Zamanla bu uygulama kalktı. Dört kadınla evlilik ve ilave olarak cariyeye olanağı yeterli görüldü.

Araplarda Kadına Nasıl İsim Konulur

Kimi araştırmacılara kalırsa sorun yalnız kadını örtmek veya açmak değil, sorun kimlik ve kişilik sorunudur, örtünme, peçe bunların yanında zurnanın son deliğidir. Bu iddiayı öne sürenler, söylemlerini güçlendirmek için Araplarda kadınların adları olmadığını, kadınlara ya bir sayı (numara) ya da tip ve fizyolojik görünümüne göre bir takım sıfatlar verilerek ad konulduğunu örnekler vererek açıklıyorlar... Örnekler şöyle:

Elif: Arap alfabesinin birinci harfi, aynı zamanda Arap rakamlarında (1) bir rakamını ifade eder

Saniye: Sani Arapça iki demektir. Doğan ikinci kıza Saniye adı verilir (Osmanlıcada da saniye ikinci demektir)

Tilte: Telat veya selâseden türemedir Üçüncü demektir. Bu isim Anadolu'da pek görülmez ama Harran'daki Araplarda çokça rastlanır.

Rabia: Arapçada dört demek olan "raba" dan türetilmiştir ve dördüncü demektir.

Anadoluda yaygın bir addir, çile çekmiş bir İslâm kadının adıdır.

Hamse: Arapça beş demektir Bu isim (Hamse) Harran yöresi Arapları dışında Anadolu'da pek kullanılmaz.

Sitte: Harran'da yaygın bir isim olan Sitte Arapçada altı demektir

Sabe: Arapça yedi demektir, bu kelime çok değişiklik geçirmiş Sabiha olmuş, Kimi yörelerde Sabuha olarak kullanılıyor.

Araplar 7 sayısından sonra ad koyma geleneklerinde rakam değil daha başka yollar bulmuşlar. Örneğin her zaman ilk doğan kıza Elif adı konmaz, Bazen de **Ayşe** adını koyarlar, eve ilk gelen kıza evin iâşe işlerini çekip çevirecek gözüyle bakıldığı için Ayşe adı konulur, bazen aş pişirme beklendiği için Avvas adı konuşulur.

Erken doğan premature kıza **Hadice** adı verilir. Hadice Arapçada erken doğmuş premature kız anlamına gelir. Çelimsiz ve ufak tefek doğan kızlara **Fatma** adı verilir, Fatma Arapçada süt yanığı, süt kesigi anlamına gelir. Koyu renkli doğan kızlara esmer anlamına gelen **Semra** adı verilir. Biraz açık renkli ise aydınlık açık anlamına gelen **Zehra** adı verilir. İyice beyaz tenli ise **Beyza** adı verilir

Bu bilgilerin ışığında hakikaten kadının Arabistan'da veya Araplarda kimlik ve kişilik sorunlarının örtünme, peçe ve çarşafa girmekten daha öncelikli olduğu düşünülebilir. Anadolu'da kadın numaralandırılmaz ve sıfatla çağırılmaz,

Türklerde ve Anadolu'da kadın bir şahsiyettir, bir kimliğe sahiptir. Hanmağadır, hanım efendidir, kraliçedir, Tanrıçadır. Arap kültürünün ikinci plana ittiği numaralı veya sıfatlı bir nesne değildir. Bu bilgilerin, Arap yaşamı-

na ve tarzına özenen kadınlarımız tarafından da gözden geçirilmesini dilerim. Türk gibi yaşamak, Anadolu kültürü ile yaşamak kadın kişiliği ve onuru için önemli bir aşamadır.

Kadın, Gayrimüslimle Evlenemez. Erkek Evlenebilir.

Erkeğin evlenmedeki üstünlüklerinden birisi de diğer tek tanrılı dinlerden kadınlarla evlenebilmesidir. Müslüman kadın ise, Hıristiyan veya Yahudi erkekle evlenemez. İslâm hukukunda Müslüman bir erkek gayrimüslim bir kadınla evlenebilir. Ancak bu kadının kitaplı (Yahudi veya Hıristiyan) olması şarttır. Ateşe, güneşe, yıldızlara ve putlara tapan kadınla evlenemez.

İslâm'da Boşanma

İslâm ailesinde boşanma hakkı sadece erkeğe verilmiştir. Kuran'da bu hükmü pekiştiren çok sayıda âyet yer alır. İslâm'ın her hükmünü kararlılıkla savunan yazar ve düşünürler, boşanma yetkisinin erkekte olmasının ardındaki hikmetleri araştırmaya büyük önem verirler. Kadının şahitlik ve mirasta erkeğin yarısına eşit olmasının sebeplerini tartışırken öne sürülen gerekçeler, bu noktada yeniden gündeme gelir. Kadının duygularıyla hareket etmesi, çabuk parlayıp çabuk sönmesi, erkeğin ise mantık ve aklıyla hareket etmesi ve muhakeme yeteneğinin üstünlüğü, boşanma konusunda da öne sürülür. Erkeğin nasıl dört kadın almaya hakkı varsa istediği kadını boşamaya da hakkı vardır.

Vahyolunan bütün âyetlerde boşanmanın erkek tarafından gerçekleştirileceği belirtilir. Kadının bu konuda hiçbir inisiyatifi yoktur. Kuran, daha çok boşanma işlemi yerine getirecek olan erkeğin, bu boşanma sırasında

nelere dikkat etmesi gerektiği üzerinde durur. Boşanmanın muhatabı erkektir.

Erkek karısından boşanmaya karar verdiği zaman ona bir kez boş ol demesi yeterlidir. Boş ol sözcüğü erkeğin kadını boşadığının ilanıdır. Ancak, bu boşanma işleminin nasıl gerçekleştirileceği bazı kurallara bağlanmıştır. Erkek ve kadın tarafından birer adil tanık bulunacak ve bu tanıklar boşanma işleminin gerçekleştirilmesi, kadına mehrinin ödenmesi, kadının iddet zamanının hesap edilmesi gibi konularda alınacak önlemleri kararlaştıracaklardır. Erkek bir kere boş ol dedikten sonra eğer karısını yeniden alırsa evlilik devam eder. İkinci kez boş ol der ve yeniden alırsa yine sorun yoktur. Üçüncü kez boş ol demesi ise İslâm hukukunda yeni bir durumun ortaya çıkmasına neden olur. Artık kadın kocasına dönemez.

Boşanma sırasında erkeklerin zalim davranmamaları konusunda yapılmış bazı uyarılar da vardır:

**** "Ey peygamber kadınları boşayacağınız zaman iddetleri (boşanan kadının gebe olup olmadığını saptanabilmesi ve yeniden evlenebilmesi için beklemesi gereken süre) vaktinde boşayın; iddet zamanını da iyice sayın... Onları evlerinden çıkarmayın; onlar da çıkmassınlar; meğer ki apaçık fuhuş işlerlerse başka... Zamanlarını doldurunca onları güzel tutun ve güzel ayırın. Aranızdan iki adil kimseyi tanık tutun. Kadınlarınızın aybaşlarından kesilip kesilmediklerine şüpheye düşerseniz onların iddet zamanları üç aydır; henüz aybaşları başlamamış olanların da bu kadardır; gebe kadınların zamanları doğurunca sona erer. O kadınları gücünüz yettiği derecede, kendi oturduğunuz yerde oturtun; onları sıkıştırarak zarar vermeyin. Gebe olanlara doğuracakları zamana kadar**

nafakalarını verin; çocuklarınızı emzirirse ücretlerini ödeyin; bu işlerde güzelce anlaşın, aranızda bir güçlük çıkarsa çocuğu bir başka kadın emzirir." Talâk Suresi, 1-6

Bu âyetlerde boşanmaya ilişkin birçok hüküm yer almaktadır. Birinci hüküm, boşanma işlemini erkek yapacaktır. Bu iş için iki adil tanık tutulacaktır. Erkek boşanmanın hemen ardından evlenebilir, kadın ise erkekten gebe olup olmadığını anlaşıldığı ana kadar, başka birisiyle evlenemez. Eskiden gebeliğin saptanması daha uzun zaman aldığı için, kadınlar en az üç ay boşanamıyorlardı.

Kadınlara fazla zulüm etmemeleri konusunda erkeklere uyarılar da vardır. Ayrıca çocuk babanıdır, bu âyetlerde açıkça dile getiriliyor. Eğer kadın doğurduktan sonra çocuğu emzirirse, erkeğin kendisine bir ücret ödemesi gerektiği emrediliyor. Eğer çocuğun annesiyle baba arasında anlaşmazlık çıkarsa, baba çocuğu alıp bir başka kadına emzirtiyor.

Yine Bakara suresinde boşanmanın nasıl olacağı şöyle dile getirilir:

**** "Kendisine dokunmadığımız, yahut mehrlerini kararlaştırdığımız kadınları boşamakta size vebal yoktur. Onlara zengin olanın gücü yettiği kadar bir şeyler vermesi gerekir. Öyle bir şey verin ki örf'e uygun olsun. Bu iş, iyilik edenler için bir vazifedir. Eğer onları dokunmadan boşarsanız, fakat mehir belirtmişseniz, o mehrin yarısı kadınıdır. Ancak kendileri veya nikâhın düğümünü elinde tutanlar mehrin bütününe bağışlayabilir. Sizin bağışlamanız sakınmaya daha yakındır. Aranızdaki üstünlüğü unutmayın."**
Bakara Suresi 24

**** "Boşanan kadınlar üç aybaşı temizlenme zamanı beklerler ve ahirete inanıyorlarsa,**

Allah'ın döl yataklarında yarattığını gizlemeleri helâl olmaz. Kocaları bu zaman içinde barışmak istiyorlarsa almaya tam hakları vardır." Bakara Suresi: 23

İslâm hukukunda erkeğin karısına bu müracaatına, aile düzeni için o kadar önem verilmiştir ki, kadın inat ederse, kadının muhalefetine önem verilmeyip erkeğin müracaatına ve boşanmanın sona ermesine hükmolunur.

İslâm hukukunda, boşanmadan farklı olarak bir ayrılma biçimi daha var. Hz. Muhammed'in yaşadığı dönemde de uygulanan bir eski Arap âdeti, bizzat Peygambere yapılan başvuru nedeniyle Kuran'a geçmiştir. "Zihar" denen bu adet, bu âyetle birlikte yeni bir içeriğe kavuşmuş oldu. Çeşitli din kitaplarına da konu olan "Zihar"ın öyküsü şöyle geliştii:

Bu cümle eski bir Arap geleneğinde kullanılırdı. Bir Arap erkeği karısına "Seni anam gibi tanıyorum" derse onu terk etmiş sayılırdı. Kadın boşanmış olmaz, yine bir eş olarak kalır, fakat artık bir daha kocasıyla ilişki kuramazdı. Bu harekete "zihar" denilirdi. İşte yine böyle bir olay olmuş, Müslüman erkeklerden Samit oğlu Evs, karısı Havle'ye böyle söylemişti. Evs, ihtiyarladığı, bu yüzden sınırlı olduğu için böyle davranmıştı. Bir gün karısı kendisinden bir şey istemişti. O da bunun üzerine karısına kızmış, "Senin sırtın, bana anamın sırtı gibi olsun," demişti. Bu Zihar'dı. Evs, bir süre sonra yaptığına pişman olmuştu. Karısını yanına çağırdı. Kadın ona Allah ve Peygamberi hüküm verinceye kadar yanına gelemeyeceğini ve Peygambere danışmasını söyledi.

Peygamber böyle bir sorunla ilk defa karşılaşmıştı. Bu konuda bir vahiy indirilmediğini ve kocasının ona haram

olduğunu söyledi. Kadın kocasının kendisini boşamadığına yemin etti. Hz. Muhammed, yine de kadına kocasının haram olduğunda ısrar etti. Kadın Allah'a vahiy indirmesi için yalvarıp dua etti. Kadın, Peygamberin yanından henüz ayrılmıştı ki, vahiy indi. Hz. Muhammed, adamı çağırtdı, oruç tutmasını veya kefaret ödemesini söyledi. Evs, fakirliğinden ve halsizliğinden söz açınca, kefareti Peygamber ödedi ve karısı ile birleşmesini sağladı.

Vahiyde Allah şu emirleri verdi:

*** "Ey Muhammed! Kocas hakkında seninle çekişen ve Allah'a şikâyetinde bulunan kadının sözünü Allah işitmiştir. Allah sizin konuşmanızı işitiyordu. Çünkü Allah duyar ve görür. İcinizden karılarına 'zihar' yapanlar bilsinler ki, karıları onların anaları değıldir. Anaları onları doğuran kadınlardır. Şüpheli yok ki onlar çirkin ve yalan bir laf ediyorlar. Karılarına 'zihar' yapıp sonra dediklerinden dönenlerin eşleriyle temas etmeden önce bir köle azad etmeleri gerekir... Kimin buna gücü yetmezse ailesiyle temas etmeden önce fasılasız iki ay oruç tutması lâzımdır. Buna da gücü yetmeyene altmış yoksulu doyurmak düşer." Mücadile Suresi 1-4*

Çeşitli Müslüman ülkelerde kadınlar "belki bir değişim sağlarız" umuduyla çaba gösteriyorlar. Bu bölümde örneklerle bu çabalardan ve karşılaştıkları zorluklardan söz edeceğiz.

Liberal görüşlü bir ailenin kızı olan Nahed Selim 1953 Mısır-Dakhalia doğumlu. Nahed Selim 1979 yılında Kahire Üniversitesi İngiliz Dili bölümünü bitirdikten sonra Hollanda'ya yerleşti. Çeşitli gazetelerde köşe yazarlığı ve çevirmenlik yapan Selim'in İslâmiyet ve kadın konusunda çeşitli kitapları var.

İçeriği hakkında bilgiler vereceğimiz kitabın 2003 yılında yapılan Hollandaca baskısında adı "Peygamber'in Eşleri". Aynı kitap 2004 yılında "Peygamber Eşleri ve Kuran Kadınlar Hakkında ne Söyler?" başlığı ile yeniden basıldı. Kitabın Alman Piper Yayınevi tarafından yapılan baskısındaki adı çok çarpıcı: "Nehmt den Männern den Koran" Çevirisi şöyle: "Kuran'ı Erkeklerin Elinden Alın"

Nahed Selim kitabında, Kuran'ın içerdiği mesajın, nasıl bilinçli olarak kadınlar aleyhine yorumlanmış olduğunu ve hâlâ da yorumlandığını örneklerle açıklıyor. Kadınlara yönelik sert giyim kurallarından, kadın aleyhine düzenlenmiş miras hukukuna ya da erkeklere eşlerini keyiflerine göre cinsel obje olarak kullanma izni verilmesine kadar, âyetlerin, kadının durumunu zorlaştıran tüm yorumları, yazarın eleştirisine hedef oluyor.

Nahed Selim, bunun sorumlusunun başta erkekler olduğunu belirtiyor, erkeklerin daha İslâm'ın ilk dönemlerinde, Hazreti Muhammed'in ölümünün ardından, çeşitli kurnazlıklarla kadınları Allah tarafından verilen haklarından mahrum ettiklerini, gözlerini korkuttuklarını ve kendi görüşlerini empoze ettiklerini savunuyor.

Nahed Selim eleştirisinde, İslâm'ın en üst düzey otoritelerini sorgulamaktan, hattâ Hazreti Peygamber'i bile buna dahil etmekten çekinmiyor. Buysa İslâm dünyasında bir tabuyu yıkmak anlamına geliyor. Nahid Selim, İslam'ın kurucusunun sözde kadın aleyhtarı beyanlarını tartışırken, daha sonraki dönemlerde ilâhiyatçıların kendi çıkarları için, bazı ifadeleri Hz. Muhammed'e yakıştırmış olduklarına hep işaret ediyor.

"Bunu kölelik müessesesiyle kıyaslıyorum. Kuran köleliği tasvip etmiyor ve kölelere haklar tanıyor ama buna rağmen köleliği kaldırmadı. Modern dünyada artık kölelik yok ve hiç kimse, sadece Kuran'da yeri var diye kölelik müessesini yeniden canlandırmayı talep etmiyor. Aynı şey kadınların durumu için de geçerli olmalı: O zamanın toplumlarına yönelik âyetler, günümüzde önem taşımamalı. Çünkü bu, toplumun geri kalmasına yol açıyor."

Nahed Selim kitabının birçok bölümünü Peygamber'in eşlerine, İslâm'ın ilk dönemlerinde sahip oldukları yüksek ve saygın konuma ayırıyor ve onların İslâm dünyasının özgür düşünen bağımsız kadınları için örnek teşkil ettiğini vurguluyor. Bu nedenle Hollandaca özgün baskısında "Peygamber'in Eşleri". adı verilmiş kitaba. Alman Piper yayınevinin kitaba koyduğu iddialı "Kuran'ı Erkeklerin Elinden Alın" adına rağmen, Selim'in eseri özendirici bir metin.

Yazarın eleştirileri radikal ve şimdije dek bu tarzda dile getirilmeyen birçok bakış açısını ortaya atıyor. Yazarın bazı görüşleri somut teolojik temellere dayanmasa da, bu görüşler çok cesurca ve çoktan zamanı gelmiş bir tartışmaya zemin oluşturuyorlar. Getirdiği tüm eleştirilere karşın Nahed Selim İslâmiyet'e olan inancından vazgeçmiyor.

İslâmî kesimin ve İslâmcıların, kadın sorunlarına gösterdiği gecikmiş ilgi ise kendine güvenen kadının bu hareketler içinde kendisini hiç kanıtlayamadığı anlamına gelmiyor. Ayrıca son yıllarda kadınlara ilgili genel kanı da değişti: İslâmcılar da kadının bilimsel, kültürel, sosyal ve siyasî birikiminden etkin biçimde yararlanmaları gerektiğinin bilincine vardılar.

Ancak tüm bunlara rağmen, kadın hak ettiği konuma henüz kavuşamadı. Bu nedenle kadın hakları savunucusu Dr. Mona Jakin, "İslâmî hareket içinde, artık çok sayıda kadın yer alsın bile kadının konumu gereken düzeye ulaşamamıştır. Bu durumun sorumlusu ise tüm yönetim mevkilerine egemen olan erkeklerdir!" şeklinde gecikmiş itirafta bulunuyor.

Akademik eğitime ve ileri kültür seviyesine sahip birçok kadın da bu yüzden, İslâmî hareket içinde yüksek mevkilere gelmeyi başaramadı. Eğitilmiş ve kültürlü bu kadınlar, -hâlâ erkek egemen anlayış geçerli olduğu için- kendilerinden daha az kalifiye olan erkeklerle rekabette bile zorlanıyorlar.

Her türden İslâmî hareket kadının potansiyelinin farkına vardı ama bu potansiyeli kullanmada gönülsüz davranıyor. Gerek ılımlı gerekse aşırı İslâmî hareketler, her ne kadar programlarında "kadının iş hayatına entegrasyonu"nu vurgulasalar da, genel olarak hareket içinde kadınların önemli mevkilere gelmeleri yönünde gönüllü olarak pek bir şey yapmadılar.

İslâmî hareket içinde kadının rolünü etkin hale getirmek, bu rolü yok sayan, kadın düşmanı geleneklerin tozunu silkelemek için cesur ve ciddi bir düşünsel çaba gerekiyor. İslâmî düşünce ve hedeflere, kadın-erkek eşitliğine dayalı yenilikçi bir bakış açısının eklenmesi şart. Kadının rolünün ve etkinliğinin artması, her alanda dengeyi sağlayacağı gibi, bu hareketlere ve topluma faydası olacak bir enerji de yaratacaktır.

İstatistiklere göre Arap ülkelerinde kadınlar, eğitimde önemli bir aşama kaydettiler. Bu durum da, kadını kazanmanın ve kararlara dahil etmenin gerekliliğini ortaya koyuyor.

Ayrıca İslâmî hareketlerin, bünyelerinde kadın kollarının bulunduğunu ifade etmeleri, kesinlikle yeterli değil. Kadının rolünün sadece görüntüde iyileştirilmesi yetmez, sözleri eyleme geçirme zamanı çoktan geldi!

Osmanlı Devleti'nde Orta Asya Türklerinin, Türkmenlerin getirdiği Şamanist ve Animist geleneklerle karışmış ılımlı, hoşgörülü bir Müslümanlığın hüküm sürdüğünü görüyoruz. Ancak Yavuz Sultan Selim'den sonra hızlanan Sünnileştirme politikası sonucunda Osmanlı devleti bir şeriat devleti haline gelmiştir.

Bireylerin haklarından söz edilemeyen Osmanlı yönetim anlayışında kadın haklarının olup olmadığını sorgulamak pek anlamlı değildir. Kız erkek ayrımı belirgindir; kadın mirasın yarısından pay alırken, iki kadının şahitliği bir erkeğinkine eş değer kabul edilmektedir. Kadın eğitimin de dışındadır; ancak dinî tedrisatta kız ve erkek ayrımı yoktur. Şeyhülislamlığa bağlı, şeriat hükümlerine dayalı ilkel din eğitiminin başka bir şey vermeyen, 9 yaşına kadar çocukların devam edebildiği "sübyan okulları" kız çocukların alabileceği yegâne eğitimidir.

Batılı kadının sosyal ve siyasal hak mücadelesi verdiği dönemlerde, Osmanlı Devleti'nde kadın sosyal yaşama katılmak bir yana, sokağa çıkma hakkından bile mahrumdur.

Osmanlı'da kadının statüsü Tanzimat döneminde tartışılmaya başlanmıştır. Bu süreçte statüde farklılık oluşturmayan tartışmalar II. Meşrutiyet dönemi gelişmelerinin hazırlayıcısı olması açısından önemlidir. 1839 Gülhane Hatt-ı Hümayunu, din, ırk ya da cins ayrımı gözetmeksizin eşitlik çerçevesinde bireysel hakların güvence altına alınması yolunda atılan ilk adım oldu. Bu devirde 1878'e,

2. Abdülhamid'in Meclis-i Mebusan'ı kapatmasına kadarki yaklaşık 40 yıllık süre içinde, kadın-erkek eşitliği konusunda önemli hukuksal değişiklikler yapıldı; örneğin nikâh akitlelerinin resmî kayıtlara geçirilmesi, kız çocuklarının kendi hür iradeleri ile başlık parası ödenmeden evlenebilmesi, arazi kanunnamesinde kadın ve erkek varislere, görece de olsa, eşitlik getirilmesi gibi. Kadınların giyim-kuşamlarına ilişkin yayınlanan yasaklı kararnamelelere, bu konudaki polislin yetkilerine karşın, özellikle giyim kuşam alanında geleneksel baskılar gevşemeye başlamıştı.

Türk Kadınına Haklarının Verilmesi

1923 yılının Ocak ayında Atatürk şöyle diyordu: "...Şuna inanmak gerekir ki, yeryüzünde gördüğünüz her şey kadınlarca yapılmıştır...Bir toplum, onu oluşturanlardan yalnız birinin ihtiyaçlarının kazanılması ile yetinirse, o topluluk yarından çok güçsüzlük içinde kalır. Bir ulus ilerlemek ve uygarlaşmak isterse, özellikle bu noktayı temel olarak benimsemek zorundadır. Kadınlarımız da bilgin olacak ve erkeklerin geçtiği bütün öğrenim derecelerinden geçeceklerdir. Sonra kadınlar, toplumsal hayatta erkeklerle birlikte yürüyerek birbirlerinin yardımcı ve destekçisi olacaklardır..."

Cumhuriyetin kurulmasıyla kısa bir zaman önce, gerek I. Dünya Savaşı'nın, gerekse Kurtuluş Savaşı'nın yaraları bile kapanmadan Atatürk tarafından ortaya atılan bu görüşleri, tarih o güne kadar hiç bir başkomutan ve devlet adamı ağızından duymamıştı. Atatürk'ün dediklerinde ne denli içten olduğu çok kısa zamanda anlaşılacaktı. 1924 yılında kabul edilen Tevhid-i Tedrisat kanunu ile, iki cinsin eşit öğretim imkanlarından yararlanabilme hakkı, Almanya'da 1908 yılında,

Çin'de 1923'lerde ve Mısır'da 1929'larda sağlanabilmiştir. Bu üç ülkede de bu hak kadınların uzun uğraşısı sonucu alınmıştır.

Atatürk, aradan iki yıl geçmeden, Türk Medenî Kanunu'nu Meclisten geçirdi. Bu, Atatürk ve arkadaşları için kanun önünde erkek ve kadınları eşit kılmak yolunda çoktan verilmiş bir sözün gerçekleştirilmesi idi. Fakat bunu daha ötesinde, bu simge ile Türkiye bütün dünyaya "çağdaş medeniyet düzeyine" ulaşmış olduğunu kanıtlamak istiyordu. 4 Ekim 1926 tarihli Türk Medenî Kanunu ile Türk kadınına sağlanan haklar, bir önceki asır Avrupası'nda olduğu gibi kadınlarca, bir mücadele sonunda kazanılmış değildir. Bu haklar, bir dehanın ve onunla işbirliği eden gerçek aydınların sayesinde ve dünya tarihinde ilk kez kendiliğinden ama altını tekrar çizelim, bir lütuf olarak değil bir hak olarak verilmiştir.

Daha 1923 yılında Konya'da kadınlarla yaptığı bir konuşmada Atatürk şöyle diyordu: "Dünyanın hiç bir yerinde, hiç bir memleketinde, Anadolu köylü kadınının üstünde kadın çalışmasından söz etmek imkânı yoktur ve dünyada hiç bir milletin kadını "ben Anadolu kadınlarından daha çok çalıştım, milletimi kurtuluş ve zafere götürmek için Anadolu kadını kadar hizmet gösterdim" diyemez... Erkeklerimizin teşkil ettiği ordunun hayat kaynaklarını kadınlarımız işlemiştir. Memleketlerimizin varlık sebeplerini hazırlayan kadınlarımız olmuş ve olmaktadır..." Bu inancın ürünüdür ki Türk kadını çok kısa bir zaman sonra çalışma alanlarının her dalında başarı ile görev yapabilme durumuna gelmiştir.

Amerika Birleşik Devletleri'nde 1787'de seçime katılma hakkını sağlayabilmek için

mücadeleye başlayan Amerikan kadını, ancak 1860'da ve sadece Wyoming Eyaletinde bu hakkı elde ederken, Atatürk 1925 yılında Kastamonu' da yaptığı konuşmada şöyle diyordu: "... şüphe yok ilerleme adımları, iki cins tarafından, beraber arkadaşça atılmak ve ilerleme ve yenilikle birlikte, merhalelerde aşmakla mümkündür. Böyle olursa inkılâb başarılı olur. Her halde daha cesur olmak lüzumu açıktır."

Bundan beş yıl sonra da benimsetmeye çalıştığı fikirlerinin sonucu olarak belediye seçimlerinde kadına seçme ve seçilme hakkı, yasal olarak veriliyordu. Bu tür bir hak sunulmasına hiç bir ülkede rastlamak imkanı yoktur. Günümüzden 89 yıl önce 1925 yılında İnebolu'da Atatürk örtülen kadınlarla ilgili olarak şöyle demekteydi: "... Onlar yüzlerini cihana göstersizler ve gözleri ile cihani, dikkatle görebilsinler. Bunda korkacak bir şey yoktur. Önemli olarak şunu ihtiar edeyim ki, bu halin muhafazasında inat ve taassup, hepimizi en az kurbanlık koyun olmak istidadından kurtaramaz."

1933 yılında ilk kez belediye seçimlerinde oy verme ve alma hakkını kullanan kadınlar, belediye ve ihtiyar meclise seçilerek dünyaya kendilerini gösteriyor ve kendileri de dünyayı başka bir açıdan göstermeye başlıyorlardı. Bu ilk denemeden bir yıl sonra 1934 yılında, Teşkilatı Esasiye Kanunu'nun 10. maddesi; "22 yaşını bitiren kadın, erkek her Türk, milletvekili seçme hakkını haizdir" şeklinde, 11. maddesi de; "30 yaşını bitiren kadın-erkek her Türk, milletvekili seçilebilir" şeklinde değiştiriliyordu. Danimarka'da 1850'lerde başlayan ve 1915'de ilk kadın üyenin parlamentoya girmesi ile sonuçlanan 65 yıllık savaş ürünü seçim hakkı, Türkiye'de böylece, adeta karşıt gruplara karşı bir oldu-bitti ile

yine Ata'nın önderliğinde gerçekleştiriliyordu. 1935 yılındaki ilk mecliste, biri köylü olan tam 18 milletvekili kadın vardı. Kadınların parlamentoda sayıca en çok temsil edildikleri dönemdi bu. Gül Hanım Çine, 1934 de ilk kadın muhtar, Müfide İlhan 1950'de Mersin'de ilk kadın Belediye Başkanı, Türkân Akyol 1971'de Sağlık Bakanı olarak, ilk kadın bakan, Tansu Çiller ise 1993'te Türkiye'nin ilk kadın başbakanı oldular.

Türk kadını, meslekî alandaki eşit haklarını ise, çok daha önce, Cumhuriyet in ilanından sonra elde etti. Hukuka 1921'de, tıbbaya ise 1922 yılında girdi. Haydarpaşa Tıp Fakültesi'ne aynı yıl 7 kız öğrenci kaydedildi. İlk kız öğrenci 1927'de diploma aldı. Sağlık ve Sosyal Bakanlığı da 1930'dan itibaren kadınlara görev vermeye başladı.

Sadece Türk kadının değil, tüm Türkleri ve hattâ pek çok ülkenin insanlarını şaşkına çeviren hızlı değişimler, şüphesiz Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısını da kökünden sarsmaktaydı. Atatürk; bu konuda şöyle diyordu: "Bugünün anaları için gerekli vasıfları taşıyan evlat yetiştirmek, evlatlarını bugünkü hayat için faal bir organ haline koymak, pek çok yüksek niteliklerin sahibi olmaya bağlıdır. Bundan dolayı, kadınlarımız, hattâ erkeklerden daha çok aydın, daha çok feyizli, daha fazla bilgili olamaya mecburdur. Eğer gerçekten milletin anası olmak istiyorlarsa, böyle olmalıdır..." Atatürk bu sözleri ile yeni bir nesil yapmak için, onun anasından işe başlamayı uygun buluyordu. Böylece de hiçbir milletin kadınlık tarihinde görülmeyen kesin ve belirli bir bölümüyle Türk kadınının yaşamını; Cumhuriyet Öncesi ve Cumhuriyet Yılları diye ikiye ayırıyor ve sosyal yapımızı da kökünden silkeleyebiliyordu.

Görülüyor ki on yıl gibi kısa bir zamanda, pek çok ulusun kadınlarının asırlarca direnmesinden sonra sağlanan haklar, Türk kadınına değil, gerçekte kadın nesline karşı gösterilen yiğit ve en gerçekçi bir tutum olmuştur. Bilindiği gibi istiklâl mücadelesi yapan ülkeler nasıl Ata'yı bir komutan, bir siyasî lider olarak benimsemişlerse, kadın hakları için verdiği uğraş ile de, onu bir reformist olarak kabul etmek durumundadırlar. Çünkü hiçbir ülkede hiçbir lider, kadın hakları ile konular da böylesine önsezili olmamış ve böylesine savaşmamıştır.

Günümüz Türkiye'si'nde Kadın Hakları Konusu

Tarihsel gelişim içinde kadın-erkek eşitsizliği toplumsal yaşantının temel kurumlarından biri olma niteliğini günümüze kadar sürdürmüştür. Genel olarak kadın sorunu; toplumda kadın statüsü, eşit haklara sahip olması, eşit hakları kullanabilmesi ve bunların sonucu, kadının kişi olarak yeteneklerini geliştirmesi konularını kapsamaktadır.

Türk toplumunda kadın sorunu; tümüyle kadınlara tanınan yasal haklar yönünden incelenmiş ve bu hakları kullanılması açısından bölgesel ve eğitimsel farklılıklar araştırılmıştır. Oysa ki Türk toplumunda tek bir kadının sorunundan söz etmek mümkün değildir. Kırsal kesimdeki kadın, kentli kadın ve geçiş halindeki kadın, yasal haklardan yararlanma dereceleri bakımından farklı sorunlarla karşı karşıyadır. Bu nedenle Türk kadınına eğitiminde, hukukta, ailede, çalışma hayatında ve siyasette olmak üzere gruplayarak inceleyebiliriz.

Atatürk sosyal değişimde eğitimin oynayacağı role inandığı içindir ki, bu alana ayrı bir

önem vermiş ve eğitim sorunlarına karşı çok canlı bir ilgi beslemiştir. Ülkemizde bilgi alanında erkeklerden hiç de aşağı kalmayan önemli sayıda yüksek öğrenimli kadın olmakla beraber bunların sayıları daima azınlıkta kalmıştır. Örneğin; İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesinde 1930-31 öğretim yılında 3 kız öğrenci varken 1970-71 yılında 2.030 kız öğrenci okumaktadır.

Bu sayısal artış, Cumhuriyet devrinin eğitim ilke ve anlayışına uygun düşmekte ise de, öğretim kurumlarında ilköğretim yüksek öğretime doğru bakıldığında kız öğrenci sayısının erkek öğrenci sayısına oranla hızla azaldığını görmek mümkündür.

Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsünün 1976 yılına göre 1970-71 ders yılında yüksek öğrenim kurumlarına kayıtlı 76.739 öğrenciden sadece 16.079'u kız öğrencidir. (%21) 1974-75 öğretim yılı ÜSS ile ilgili araştırmalarda sınava katılan öğrencilerden sadece % 2.6'sını köy kökenli kızlar oluşturmaktadır. Oysa, köy kadınları toplam genel nüfusun %51'ini oluşturmaktadır. Ülkemizde çok önemli sayıda kadın okuma yazma bilmemekte, 15 yaşın üzerindeki kadın nüfusun % 4'ü alfabeyi tanımamaktadır. Bu durum, seçkinler zümresini oluşturan kadınlarla aynı kentlerin ve öncelikle köylerin ve hele Doğu Anadolu Bölgesi'nin okuma-yazma bilmeyen ya da az eğitim görmüş kadınlar arasında derin bir dengesizlik doğurmaktadır. Bunun nedeni olarak Atatürk devrimlerinin, bazen bilinçsiz, bazen bilinçli olarak tüm yurttaki yaygınlaştırılmayışını göstermek herhalde hatalı olmaz.

Sonuç

Bu incelemede saptadığımız; Türkiye'de kadın evreni bir bölgeden ötekine önemli ölçüde farklılık göstermektedir. Ne olursa olsun Türk kadınının kurtuluş öyküsü bitmemiştir, bir başka deyişle henüz tamamlanmamıştır.

Kadının iş hayatına girmesi, yasal ve siyasal eşitliğe kavuşması, tüm Türk kadınlarını sosyo-ekonomik konum açısından erkeklerle eşit kılmamıştır.

Nitekim, iyi eğitim görmüş meslek kadınlarının dışında kalan kadınlar için bu eşitlik yalnızca özlemdir. Ne var ki iş ve eğitim olanaklarının artırılması, değişecek olan ekonomik yapı, siyasal biçimlenme ve her şeyden önce engelleyici geleneksel değerlerden kurtulma, bu eşitliğe gidişi hızlandıracaktır. İşte o zaman tüm Türk kadınları, tüm haklarını gerçekten ve bilinçli olarak kullanabilecekler, Atatürk'ün kendileri için düşlediği ve onlara lâyıyık gördüğü konuma kavuşabileceklerdir. Unutmamak gerekir ki kadının toplumdaki saygınlığı rolü ve yeri, toplumsal gelişmenin bir ölçüsüdür.

5 Aralık 1934'te kadınlarımıza seçme ve seçilme hakkı yasal olarak tanınmıştır, ancak yasalarda var olan bu hak, yaşama tam anlamıyla yansımamıştır. Kadınlar onlarca yıldır sadece seçme eylemiyle tanıştıktır. Seçme ve seçilme eylemini birlikte yaşama dönüştürmelerinin tarihi çok yenidir. Yalnızca siyasî partilerde değil, kuruluş amacı ne olursa olsun, eğer kadınlarca kurulmuş değilse, kitle örgütlerinde de durum budur.

Gelişmiş ülkelerdeki kadının toplumsal yaşamın her alanında üstlendiği görevle;

az gelişmiş ve gelişmekte olan ülke kadınlarının durumu önemli farklılıklar gösteriyor. Örneğin gelişmiş ülke kadını politikaya giriyor. Tabandan başladığı mücadeleyi tepelere taşıyabiliyor. Oysa az gelişmiş ülkede babadan, kocadan bırakılan bayrak taşınıyor. Bunlar da ekonomik olarak güçlü aileler. Bunlara örnek Pakistan ile Benazir Butto'dur...

Gelişmekte olan ülkelerse, her ikisine de benziyor ya da benzemiyor. Kendince farklılıklar taşıyor. Her yıl kutlanan "Dünya Kadınlar Günü"nde, kadının konumu, kadın hakları ve kadın-erkek eşitliği konularında, bazı kadın derneklerinin yoğun çalışmaları dikkati çekmektedir. Ancak kadın konusunda söylenenler, yazılanlar ve yapılanlar, önceki dönemlerde olduğu gibi, belli bir çevrenin dışına çıkmamakta ve toplumun geniş tabanına istenilen ölçüde yansımamaktadır.

Bu nedenle de kırsal kesimdeki kadın, yasanın verdiği hak ve özgürlükleri, kadın ve erkek eşitliğini, şehirli kadına göre doyusıya yaşayamamaktadır.

Peki, şehirli kadın, yasanın kendisine verdiği hak ve özgürlükleri doyusıya yaşayabiliyor mu? Belli bir eğitim düzeyine ulaşmış ve ekonomik bağımsızlığını kazanmış kadınlarımız, hak ve özgürlüklerinin peşinde daha çok koşmakta ve kadın-erkek konusunda daha fazla ısrarlı olmaktadır. Buna rağmen Türkiye'de kadının konumu ve erkek karşısındaki durumu yine de iç açıcı değildir. Çok eşlilik, kadına yönelik şiddet, kadını aşağılama gibi davranışlar konusunda Türkiye, birinci ligdeki üst sıralarda bulunan yerini hâlâ korumaktadır.

Nasıl Düşünmeliyiz?- III

Çeviren: Nelda Bayraktar

Geçen ay, "Nasıl Düşünmeliyiz" başlığı altında yalnızca sonuçlara hitap ederek, bir argüman oluşturabileceğimizi veya daha normal olarak birisinin bakış açısına karşı argüman oluşturabileceğimizden söz etmiştik. Argüman üretmenin bir diğer formu ise, belki de en basiti, vak'anın somut verilerine hitap etmektir. Böyle durumlarda, bir otoriteye danışmak veya iyi yazılmış bir kitap, uzman veya diğer bir kaynaktan, gerçekleri daha da somutlaştırmak adına faydalanmak işe yarayabilirdi.

Argüman oluşturmada elimizi güçlü kılacak şeylerden birisinin de bir şeyin doğru ve diğer şeyin neden yanlış olduğunu düşündüğümüze dair nedenleri bir liste halinde sıralamak olduğunu söylemiştik. Zira iyi oluşturulmuş bir argümanı ortaya çıkarabilmek için nedenlerin yazılı olduğu liste çok önemli ve faydalıdır. Bireylerin gerçek bir entelektüel münazaraya katılmaları sadece bu yolla olabilir; aksi taktirde anlaşmazlıklar kim en fazla bağırarak noktasına gelebilir ki, bu da bizi kim en iyi düşünen noktasından uzaklaştırır.

Geçen ay, argümanların kendilerini kanıtladıkları veya diğerleri tarafından kanıtlandıklarında ikna edici ve inandırıcı olabildiklerini, demek ki bir argümanın kendini kanıtlayamadığı zaman yanlış olduğunu, bu tarz argümanların da zaten gerçek olmadıklarını söylemiştik. Bunlara basit fikirler, bağırma ya da kendi kendine söylenmeler diyebilirdik.

Güçlü argümanların en büyük özelliğinin ise çok sayıda kanıtın üzerine oturmuş olması olduğunu, diğer bir deyişle belli bir olayı savunmak adına seçilmiş basit birkaç kanıttan ibaret olmadıklarının altını çizmiştik. Bu hedef doğrultusunda kendimize sormamız gereken soruların ise şunlar olduğunu belirtmiştik: Argüman, sadece ortaya konulmaya ihtiyaç duyulan şeyleri mi varsayıyor? İddia edilen fikrin içine gömülmüş alt argümanlar var mıdır? Açık ve net bir muhakeme kullanmayıp, dilin çeşitli aşırılıklarını (demagoji gibi) mi kullanıyor? Argüman nerede düğümleniyor?

Şimdi konumuza kaldığımız yerden devam ediyoruz.

İleri Argümanlar İçin Özel Notlar

Yukarıdaki tartışmalar, argüman yaratmak ve değerlendirmek için yararlı bir başlangıç teşkil edebilir. Ancak gerçekten güçlü argümanlar ortaya koymak ve başkalarının argümanları üzerinde sarsıcı eleştiriler oluşturmak veya karşıt argümanlar geliştirmek konusunda ciddi iseniz, ki bu özellikle sosyal bilimlerde özellikle gereklidir, kendinize sormanız gereken birkaç soru daha vardır.

Argüman Gereksiz Yere Tekrarlar mı Yapıyor?

Gereksiz yere tekrarlar yapan ya da totolojik diye tanımlanan bir argüman, dairesel bir argümandır yani kanıtlanması gereken esas şeyin argümanın kendisi tarafından kanıtlandığını varsayarak başlar. Totolojik argümanlar aslında argüman bile sayılmazlar zira bunlar kilometrelerce mesafe araba kullandıktan sonra sizi başladığınız yere getiren bir yolculuktan başka bir şeye benzemezler. Argümanın içinde pek çok "İşte bundan dolayı" veya "Dolayısıyla" gibi bağlaçlar görürsünüz ama bunlar sadece argümanın çatlaklarını onarmak için vardır. Şimdi aşağıdaki argüman örneğini bu bağlamda inceleyelim:

"Sosyal yardımlaşma programları neden fazla işe yaramaz? Bu tarz programlar, insanların kendi sorumluluklarını üstlenmek yerine, devlete sürekli olarak sırtlarını dayamalarına yol açar. Bu tarz yardımlarla desteklenmiş olan aileler, canlı demokrasilerin hayati unsuru olan sosyal sorumlulukları nasıl geliştireceklerini unutmuş bir

halde, sürekli olarak başışlardan geçinirler. Dolayısıyla sosyal yardım alan çok sayıda ailenin yaşadıkları alanlar hükümet kaynaklarını da sömüren ve devlete sürekli olarak sırtını dayamış olan alanlardır. İşte bundan dolayı, sosyal yardım programları kesinlikle işe yaramamaktadır."

Bu son derece meşru bir argüman gibi görünmektedir, ancak onu parçalarına ayırdığımızda elimizde çok az bir öz kaldığını görürüz. Öncelikle, "Sosyal yardımlaşma programları neden işe yaramamaktadır?" sorusu, daha en başından bunun işe yaramadığını varsaymaktadır, çünkü aynı soru: "Sosyal yardımlaşma programları işe yaramakta mıdır? Eğer değilse, neden?" diye de sorulabilirdi. Sonra, bu argümanın yazarı aynı özü sadece farklı sözcükler kullanılarak tekrarlamaktan öteye geçmemektedir. İşte bu nedenle yukarıdaki argüman aslında bir argüman bile sayılmamalıdır. Bu, güçlü bir argüman oluşturmanın formülünü bize asla vermemektedir.

Argüman, Varsayımlarda Aşırı Derecede Cimri Davranmakta mıdır?

Aslında bu, son derece kaliteli argümanlarda olması gereken bir özelliktir. Çünkü böyle bir argümanın inandırıcı olabilmesi, dinleyenin kafasında mümkün olduğunca az varsayımlar gerçekleştirilmesiyle doğru orantılıdır. Elbet ki sıfır varsayım en mükemmeldir ancak bazen bu kaçınılmazdır. Genellikle veya normalde karşımızda argüman oluşturan birinin bizi kandırmak amacıyla bunu yaptığını düşünmeyiz. Çünkü elinde mantıklı gerekçelere dayanan

nedenler vardır v.s. Ancak argümanın içinde, karşınızdaki kişinin bazı şeyleri olması gerektiği gibi kabul etmesini arzu ettiğiniz hususlar da bulunabilir. Aslında en iyi kural, birbiriyle rekabet eden ve her ikisi de size inandırıcı gelen argümanlardan, size en az varsayım yaptırmasını seçmektir.

Böyle bir argüman "Sade ve basit" anlamına da gelmemelidir. Çünkü varsayım yaratmada cimri olmayan pek çok basit argüman da vardır. Örneğin: "John F. Kennedy CIA komplosuyla öldürüldü" argümanı çok basit bir argümandır ancak varsayım yaratmada pek de cimri olduğu söylenemez değil mi? Bu argümanın inandırıcı olabilmesi için, CIA'nın böyle bir komployu yaratabilecek kapasitede olduğunu, CIA'nın başkanı öldürecek bir nedeninin ve komployu örtecek maharetinin de bulunduğunu, Kongre üyelerinin, başkan yardımcısının, belli haber ağlarının, gazetecilerin ve tarihçilerin de bu örtme işinde yer alabileceklerini varsaymanız gerekecektir ki bunlar hayli karmaşık varsayımlardır.

Argüman, Nedensellik Yerine, Bağıntılar Kurma Yanlılığına Düşüyor mu?

Bir olayın, diğerinin hemen ardından vuku bulması, birinci olayın ikincisini meydana getirdiği anlamına gelmez. Her iki olayı da birbirine bağlayabilmek için, aralarında nedensel bir ilişki kuran bir argüman oluşturmanız gerekir. Fransız Devrimi, Amerikan Devriminin hemen ardından meydana geldi ama bu ikincisinin birincisine neden olduğu anlamına gelmez. Ama buna karşın Amerikan Devriminin başarılı

olduğunu çünkü bunun Fransız aydınlarına insanların zalim hükümetleri başarıyla devirebileceklerini gösterdiğini ve benzer değişimleri Fransa'da da yarattığını tartışabilirsiniz. Ama bu argüman basitçe ve sadece o zamanda vuku bulmuş belli olaylara değil, mantıksal muhakemeye dayanır.

Tıpkı bunun gibi, iki şeyin birbirleriyle korelasyon yaratması (ilişik görünmesi), net ve açık bir nedensel bağ yaratmaz. O halde asgari ücret örneğine geri dönelim. Diyelim ki, belli bir miktar araştırma yaptıktan sonra, işsizliğin asgari ücretle ilgili yeni federal düzenlemeler yapıldıktan sonra arttığını buldunuz. Bu bulgudan yola çıkarak, asgari ücret artışının işsizliğe neden olduğu sonucuna varamazsınız. Her iki durum da birbiriyle bağımsız biçimde var olabilirler. Bunun tersini ispat edebilmek için, aralarında gerçekten de mantıklı bir nedensellik kurmanız gerekir. Diğer bir deyişle asgari ücretteki artışların iş gücü maliyetini yükseleteceğini, bunun da neticesinde şirketlerin işçi çıkaracağını tartışabilirsiniz.

Örnekler Yeterince Uygun mudur?

Yukarıdaki tartışmada asgari ücretteki artışın işsizliği artırıp artırmayacağını öğrenmek istedik. Argümanımızı oluşturmak ve aradaki bağı kurmak amacıyla da, pek çok inceleme yaptık ve asgari ücretin işsizliği artırabileceğini bulduk.

Son bölümdeki tartışmadan, bunun bir nevi dereyi görmeden paçaları sıvamak olduğunu anlamışsınızdır. Belki de işsizlik ile asgari ücretin birbirleriyle ilintili olduklarını yani, birisini bulduğunuzda diğerini

de bulabileceğimizi, ama bunun neden böyle olduğuyla ilgili de daha ayrıntılı bir argüman oluşturmamız gerektiğini söyleyebilirsiniz. Yani korelasyon kurmak (ilintili olduklarını ifade etmek) nedenselliğin kendisi değildir.

Ancak metodumuz diğer şekilde de mantıklıydı. Hatırlayın, asgari ücretteki artışın işsizliği artırıp artırmadığını öğrenmek istemiştik. Bazıları işsizlikteki bir dizi ciddi artışlara bakarak ve sonra da asgari ücrette son zamanlarda artış yapıp yapılmadığını inceleyebilir. Bu metod, bize gerçekte çok az veri sunar çünkü bir dizi başka faktörler de (nüfustaki artışlar, teknolojik sebeplerden dolayı bazı şirketlerin kapanması veya piyasa koşulları gibi) bu sonucu etkileme gücüne sahiptir.

İşin şaşırtıcı yönü, bu hatalı teknik, bazı şeyleri daha da bilme arzusu duyan insanlar tarafından bile kullanılabilmektedir. Politik Bilimler'in ünlü kitaplarından sayılan Theda Skocpol'un yazdığı "Devletler ve Sosyal Devrimler" isimli kitabında, tamda bu tarz bir yanlış muhakeme yapılmıştır. Şöyle ki, Skocpol, Fransa, Rusya ve Çin gibi ülkelerdeki sosyal devrimlere neyin sebebiyet verdiğini bilmek istemişti. Bu amaçla da sosyal devrimlerin vuku bulduğu ülkelerdeki tarihsel vakaları, sonra da bu devrimlerden önce ülkede hangi şartların hâkim olduğunu incelemiştir.

Bu tarz bir argüman yaratma, gerçekten de yanlıştır. Çünkü yazarın çalıştığı tüm şartlar, bir sosyal devrimin vuku bulmadığı zamanlarda da mevcut olabilirdi. Bundan daha uygun bir metod, sosyal devrimlerin

vuku bulduğu ve bulmadığı vakaları seçmek, daha sonra da devrim olmayan zamanlarda bulunmayan ama devrim öncesinde mevcut olan şartları incelemektir. İşte bu argümanı daha güçlü kılar. İşte bu argümanı daha güçlü kılar.

Argüman Çürütülebilir mi?

Sosyal bilimcilerin çalışmalarında kullandıkları diğer bir kavram ise bir argümanın yanlışlanabilme yani çürütülebilme özelliğidir. Çürütülebilir bir argüman, potansiyel olarak yanlış olduğu gösterilebilir bir argümandır. Çürütülebilir argümanlar diğerlerine nazaran daha güçlüdürler, çünkü argümanın yaratıcısı onu bu şekilde donanımlı kılmıştır. Bu durum argümanın mantıksal olarak savunulur olmasından değil, onun ne doğru ne de yanlış olduğunun ispat edilememesinden dolayıdır. Örneğin her hangi bir komplo teorisi de çürütülemez. Komplo teorilerine inananlar, ne kadar tersini söylerseniz söyleyin, size inanmak istemezler. Bu tarz argümanlar asla çürütülemezler.

Elbet ki hepimiz, her gün çürütülebilir argümanlarda bulunuruz ve bu da kötü bir şey değildir, nihayetinde. Örneğin Tanrı hakkında yaptığımız her tartışma, çürütülemez niteliktedir. Çünkü Tanrının olmadığını kanıtlamanın neye mal olacağını bilmek imkânsızdır.

Bu elbet ki kutsal olan hakkında hiç konuşmayacağız ya da konuşmaya değmeyeceğini göstermez. Aynı şey, güzellik, sanat, aşk veya bireysel arzularımız, en içteki duygularımız ve düşüncelerimiz için de geçerlidir.

Yeniçağ Üstündeki Gizem Örtüsünün Kaldırılması - 1

Kryon Celsesi,
Medyum: Lee Carroll,
Çeviren: Necati Tarıman
18 Ocak 2014 Tucson, Arizona

Selâmlar sevgili varlıklar, ben Manyetik Hizmetten Kryon. Partnerim yeniden kenara çekiliyor ve böylece mesajın saflığı güçleniyor. Bunu söylemek zorunda hissediyorum çünkü o bile, 23 yıldan beri yaptığı işin ruhsal enerjisinde ortaya çıkan farklılıkları deneyimliyor. Medyum aracılığıyla celse yapma sürecinde bile değişiklikler ortaya çıkmaktadır. Medyum kanalı ile gelen bilgiler gerçekten de Epifiz kapısından gelen açık mesajdır, eğer gezegenin enerjisi bunu gerçekten de desteklemeye başlamışsa, bu iletişim kapısının giderek genişleyeceği anlamına gelmektedir. Celsenin gerçekleşmesinden sonraki bir zamanda dinleyenler ve okuyanlar da dahil olmak üzere, herkese üçüncü dilde daha fazla bilgi aktarılmaktadır. Sözlü ve yazılı mesajların çok ötesinde çok boyutlu olan bir enerji

vardır ve bu enerji sizlere, bu mesajı şu anda bu odada dinlerken, bu mesajla birlikte gelmektedir. Bu konuyu açıp konuşmaya başlarken elimizde daha pek çok şey vardır.

Bu mesajı dinleyenlerle birlikte, mesajı daha sonra dinleyen veya okuyanlar da dahil olmak üzere, her bir insanın kendisine özgü bir yaşam yolu vardır. Hiçbiriniz aynı değilsiniz. Bunun çok karmaşık bir bulmaca olduğunu düşünebilirsiniz ama Ruh için durum karmaşık değildir. Çünkü hepinizin tümlüğü biraraya gelir ve birleşerek Birliği oluşturur. Bu öyle bir bulmacadır ki, sizlerin hiçbir şekilde aşına olmadığımız yollarla, birinin özellikleri diğerine yardımcı olur. Dolayısıyla, siz bunun üzerinde düşündüğünüzde olay karmaşık gibi görünür ama bizim için bir karmaşık durum yoktur. Bu tatlı ve hayırsever bir enerjidir ve olay tesadüfi değil, bilinçli ve amaçlıdır.

Sevgili şifacı, ben kimlerin burada olduğunu ve ayrıca kimlerin dinlediğini ve okuduğunu da biliyorum. Ruh ile olan iletişiminizde sorunlar veya farklılıklar yaşıyorsanız, bunun nedenini şimdi biliyorsunuz. Eğer borunun çapı büyürse, içinden geçen suyun basıncı azalır ama aktarılan ve verilen suyun miktarında bir değişiklik olmaz. Celselerde verilen bilgilerle şifa enerjisinin dinamiklerinde sizin beklemediğiniz şekillerde ayarlanma gerekebilir. Bunun nedeni, aynı ve hattâ daha iyi sonuçlar elde etmektir. Tasarıma göre hiçbir şey kötüye gitmez. Bunu anlayabiliyor musunuz? Tasarım budur. Eğer aynı bilgiyi daha geniş bir kapıdan geçerek geliyorsa, o zaman daha öncesine oranla saflık oranı artmış demektir. Sezgisel düşünce bundan önce olduğu gibi ani ve hızlı olarak size ulaşmayacak, onun yerine daha yavaş ve daha uzun sürede gelecektir. Böylece siz o sezgisel düşünceleri daha iyi görebilecek, ayırt edebilecek ve kullanabileceksiniz.

2014 - Yeni Bir Başlangıç

2014 yeni bir enerjidir ve yaşlı ruhun gezegende eskiye oranla çok daha iyi çalışma yeteneğinin geliştirilmesinin başlangıcıdır. Bu, yaşlı ruh olarak her zaman beklediğiniz enerjidir. Bu sizin zamanınızın başlangıcıdır ama süreç biraz uzundur ve bazılarınız bunu hissetmeyeceksiniz, çünkü duyularınız yeniden ayarlanma aşamasındadır. Ancak, genelde hepimizde ve tabii dinleyenlerde de bu yılın geçen yıldan çok farklı olacağına dair bir his olması gerekir. Derin bir nefes alıp, "2014 yılının nihayet geldiğine ve farkı hissedebildiğime çok seviniyorum" diyebilmeniz. Bununla ilgili olarak başkalarının size söylemiş olduklarını

tekrarlamak yerine, var olan içselliğinizi, sezginizi kullanarak bunun nasıl bir his olduğunu belirleyin ve doğrulayın.

Şimdi Yeniçağın üstündeki gizem örtüsünün kaldırılmasıyla ilgili bir dizi celse yapmaya başlıyoruz ama bu celselerin ne zaman gerçekleşeceklerini partnerime baştan bildirmeyeceğim. Bu tartışma sürecinde, bunun bir kısmının çok saldırgan ve yaralayıcı olabileceğini söylemiştik. Bu özellikle öğretmenler bakımından geçerlidir, çünkü onların kolay değiştirilemeyecek olan bir zihinsel yapısı vardır. Onlar her zaman belli şeyleri belli bir şekilde öğretmişlerdir ve bu onların hep işlerine yaramıştır. Öyleyse neden değiştirsinler ki?

Bir anlığına öğretmenlere hitap edeyim: Sevgili varlıklar, 2012 öncesi, eski enerjide size gelen her şey bir filtreden, eski enerjinin karanlık filtresinden geçerek gelirdi. Sizin bildikleriniz ve öğrendikleriniz direkt bilgi olmaktan çok meseller ve mecazları (metafor). Siz bu meselleri ve mecazları doğrusal hale getirir ve yapabildiğiniz en iyi şekilde diğerlerine aktarırdınız. Böylece yanlış anlamaların olması engellenirdi. Sizler böylece elinizdekiyle yapabileceğinizin en iyisini yapmaya çalışırdınız. Ama şimdi filtreler kaldırılınca, olayın gerçek yüzünüzü görebilirsiniz ve bu da sizin için bir "Vay canına, demek ki buymuş!" deneyimi olabilir. Lütfen bu söylenenlerin bir armağan olduğunu ve bir yargılama içermediğini anlamaya çalışın. Buradaki amaç sizleri yeni ve daha aydınlık bir odada gözlerinizi açmaya davet etmek ve sizin "Bunlar benim şimdiye kadar öğretilmiş olduğlarımdan farklı" demenizi sağlamaktır. Yeni açıklığı kutlayın ve bundan böyle görecekelinizi öğretin.

Bilgilerin bir bölümü sizlerin şimdiye dek yapmış olduklarınızı açıklığa kavuşturmaya başlayacak ve hattâ sizin kontrol altında tuttuğunuzu sandığınız paradigmanın birazında değişiklik de yaratabilecektir. Bazı şeyler bundan böyle biraz farklı olacaktır. Bu, sevilen bir şarkıyı uzun süre mırıldandıktan sonra güftenin yazılı halini görünce, aslında hep yanlış söylemiş olduklarını fark eden insanların haline benzer. Melodi aynıdır ama güfte artık farklıdır, fakat daha doğrudur. Durum tam buna benzemektedir. Siz şimdiye kadar bu şarkıyı söylemiş, öğretmiş ve hattâ bundan keyif almış olabilirsiniz ama şimdi güftenin yazılı hali elinize geçince, "Haydaa!" demek zorunda kalırsınız. Öyleyse derin bir nefes alın. Kendinize, "Tamam, şimdi daha fazla netliğe sahibim, doğru halimin ne olduğunu artık bildiğime göre, bunu daha farklı ve daha iyi öğreteceğim" dersiniz.

Oldukça sık, insanlar böyle durumlarda olayı kendilerine göre değiştirmeye veya çarpıtmaya çalışırlar, yaşamlarına bakıp "Ben baştan beri yanlış yapmışım ve bu nedenle de başarısız oldum" derler. Sevgili varlıklar, bunun aslında eski enerjiye ait bir durum olduğunu anlayabiliyor musunuz? Bu, eski enerji bilincinin öğretmenlere ve sezgisel kişilere yönlendirme düzeltmeleri verilmesine engel olmaktadır. Bu bir algıdır, sizin görkeminizle ilgili bir algı.

Doğrusallığın Dışına Çıkın

Size vermek istediğimiz ilk şey, şeyleri bireysellik dışına çıkarmaya gayret etmenizi öğütlemektir. Sahip olduğunuz her şey doğrusaldır, öyleyse her şey modelinize uygun olmalıdır. Daha önce de söylediğimiz gibi, insanlar 3 boyutta yaşarlar ve bu nedenle her şey 3 boyut çerçevesi

içinde algılanır. Genelde her şeyi sizin kendi gerçeklik algınıza uyacak şekilde yerleştirmeye çalışırsınız. Birlikte çalıştığımız her şeyin doğrusallığı ve kompartmanlara ayrılması bağlamında tatmin olmak istersiniz. Ruh'tan aldığımız bazı kavramların doğrusal olmadıkları açıkça ortada olmasına rağmen, kendinizi rahat hissedebilmek için, doğrusal biçimde yeniden uyum içine getirmeniz gerekmektedir. Bir melek TEK BİR varlıktır. Tanrı'nın TEK BİR sesidir. Herkes için geçerli olan TEK BİR diyet vardır. İbadet etmenin, dua etmenin ve Tanrı'yı görmenin TEK BİR yolu vardır. TEK BİR doğru yol vardır. Siz TEKSİNİZ ve her şey beyninizin içinde yer almaktadır. (Eğer gerçeği bilseydiniz, sonuncusunu çok komik bulurdunuz).

Durum bundan daha karmaşıktır. Ne söylediğimi anlayabilmeniz için biraz daha ayrıntıya gireyim. Ruh, insanlığa her zaman şifreli konuşmuştur. Eğer İncil'de Kehanetler bölümünü okuduysanız, oradaki âyetlerin şifreli olduğunu bilirsiniz. Nostradamus da dörtlüklerini dostları ne yaptığını anlamasınlar diye şifreli olarak yazdı. Diğer taraftan, kendisinin Ruh'tan aldığı gelecekle ilgili mesajlar da şifreliydi. Gerçek ruhsal kehanetler, hattâ gezegen açısından en önemli mesajlar bile her zaman görünüşte mecazi şifre ile verilmiştir. Kadim yerli halklara da aynı şekilde verilmişti. Mesajlar her zaman metaforlar olarak verilmiştir, daima.

Çok boyutlu bir Tanrı, tek haneli boyutta yaşayan insan ile nasıl konuşabilir? Bunun yanıtı mecazlar aracılığı ile. Mecaz ile anlatmak dendiğinde kastedilen, gerçeğe benzerlik gösteren başka durum tanımının yapılması veya benzerlik gösteren bir başka kelimenin kullanılmasıdır. Özellikle aynı dil

konusulmuyorsa, mecaz kullanımını durumu açıklığa kavuşturmak ve anlaşılabilir kılmak bakımından yararlı olur. Kendi dilinizde sadece birkaç kelime bilen biriyle iletişim kurmak durumunda kaldınız mı hiç? Gerçek anlamı aktarmak için hareketler yaparsınız, sesler çıkarırsınız ve anlayabilecekleri sözcükler kullanırsınız. İşte Ruh sizinle her zaman bu yöntemi kullanarak temas kurmuştur.

Ancak, bazı öğretmenler, özellikle de kadim öğretmenler bu mecazları benzetme olarak değil, fiili anlamları ile kabul etmişler ve o şekilde de öğretmişlerdir. Kendi açılarından da haklıdır çünkü sonuç olarak "Tanrı kelâmıdır". Bu çok yaygındır ve siz de bunu bilirsiniz. Dünyanın yaratılışında sözü edilen 7 gün tabii ki bildiğimiz anlamda 7 gün değildi. Burada kastedilen her şeyin anlamlı olacak şekilde yaratıldığı hayırsever lütfun yedi döneme bölünmesiydi ve sonuç olarak ilâhi bir gezegenle onun üstündeki yaşamın yaratımıydı. Bizim tartışmakta olduğumuz husus için çok güzel bir örnektir bu. Bu şekilde ifade edilince siz buradaki mantıksal çerçeveyi görür ve Ruh'un gerçekte ne demek istediğini anlarsınız. Şimdi aynı anlayışı, sizin günlük yaşamlarınızda sürekli duyduğunuz veya metafizikte size öğretilmiş olan şeylere uygulamaya başlamanın zamanıdır. Bunun içine genel şeylerle beraber detaylar da girer. Ancak, sonuçta sizi sıkıntıya sokacak olanlar detaylardır.

Bir Örnek

Size bir örnek vereyim. Siz ruhsal olan herhangi bir şeyle bağlantılı olarak "kristal" kelimesini duyduğunuzda, bu bir ağ veya gezegen veya bir varlık olabilir, bunun mecazi olduğunu kabul edin. Kristal

dendiğinde, titreşimi olan veya hatırlayan kastedilmektedir. Dolayısıyla, siz medyumluk kanalıyla bilgi aldığınızda, burada mesaj veren bir kristal melekten söz ediliyorsa, bu sizde birdenbire kristalden yapılmış olan bir melek algısı uyandırır. Siz de bu taş meleğe bir isim verirsiniz. Derken bir bakarsınız birileri buna tapınmaya başlamış ve kanatları olan ve meleğe benzeyen varlıkların kristal bibloları ve resimleri yapılmaya başlamış. Doğal olarak bir müddet sonra biri kristal meleklerle celseler yapmaya başlar ve sahnesini kristallerle donatır. Benim ne demek istediğimi anlayabiliyor musunuz? Aslında ilk mesajda söylenmek istenen tümüyle farklı bir şeydi. Sizin artık medyum kanalı ile verilen mesajların, benim mesajlarım da dahil olmak üzere, çoğu zaman mecazi olduklarını anlamanızı istiyorum. Bunlar doğrusal bir mesajla anlatılabilecek çok daha fazlasını anlatmaktadır, çünkü mecaz kullanmak suretiyle insanın aklını, mukayese için gerçeğin pek çok başka özelliğine açmaktadırlar. Çok fazla meselleri kullanmamızın nedeni budur.

Bir kristal melek, kim olduğunuzu ve belki de sizin kişisel acaşınızı "hatırlayan" bilgi veya titreşimi saklamakla sorumlu bir meleksi gruptur (tüm melekler "Tanrı çorbasının" parçasını oluştururlar ve hiçbiri bireysel değildir). Bu meleksi varlık, sizin geçmiş enkarnasyonlarınızda öğrenmiş olduğunuz bazı şeyleri sahiplenmenize yardımcı olabilecektir. O melek sizin görkeminizle çalışmak için hayırsever bir yardımcıdır. Bu açıklama kanatları olan bir taş parçasından daha çok hoşunuza gitmiyor mu? Kristal bir gezegen, gezegen filan değildir. Kristal bir gezegen her türden ruh için bir "depolama mekânıdır" ve hattâ belki de enkarnasyon ve geri gitme sistemi-

nin bir parçasıdır. Sonuç itibarı ile çok boyutlu şeylerin depolandığı ve hatırlandığı bir yerin kastedildiği bir mecazdır. Sizde gerçek çok boyutlu kuantum depolama özelliği ile ilgili bir nosyon olmadığı için kristal gezegen fikri sizin daha kolay anlamınıza yardımcı olmak amacı ile kullanılmıştır. Bu bir mecazdır.

Size bu yeni enerjide verdiğim bilgi, işleri zorlaştırmak için değil, tam tersine durumları açıklığa kavuşturmak amacı ile verilmektedir. Size pek anlam ifade etmeyen birçok şeye bu "mecazları ara" kuralını uygularsanız, Tanrı'yı çok daha iyi anlamaya başlayabilirsiniz. Bu sayede size geçmişte söylenmiş olan pek çok şeyin üstündeki gizem örtüsü kaldırılabilir veya aydınlatılabilir.

Evet, bizde spesifik bilgiler - klasik olanlar - var ama onları verseydik, birçok şeyi farklı biçimde öğretmiş olanların kalpleri kırılabilirdi ve biz bunu yapmayacağız. Hayır, bunu yapmayız. Bunun yerine aslında sizin düşündüğünüzden çok başka olmasına rağmen, sizlerin doktrin veya gerçek olarak sıkı sıkıya tutunmakta olduğunuz, bazı şeyleri kendi başınıza inceleyebilmeniz için size "mühimmat" vereceğiz. Bu sizlerden yapmanızı istediğimiz birçok şeyden sadece birisidir. Sağduyu! Aden Bahçesi (Garden of Eden) var mıydı? Yoksa bu sadece Gaia için kullanılan bir mecaz mıydı? Konuşan bir yılan var mıydı? Bununla başka bir şey kastedilmiş olabilir mi? Yılanın, bazı kadim halklar için "bilgelik habercisi" anlamına geldiğini biliyor muydunuz? Bu çok eski hikâyelerden bazılarındaki hayret verici gerçeği görebilerseniz, Tanrı sevgisini çok daha berrak bir şekilde göreceksiniz ve böylece etrafınızı çeviren efsanelerin üstün-

deki gizem örtüsü aralanmaya başlayacaktır.

Ayrılık

Her şeyi ayırmaktan, ayrı tutmaktan vazgeçin. İnsanlar için her şeyi birbirinden ayırmanın tümüyle normal bir davranış olduğunu anlıyoruz. Sizler yaşamı sürdürmek için ayırırsınız ve biz bundan daha önce söz etmiştik. Size eski ile yeni enerji arasındaki en büyük farkın, eski enerjide karanlıkta yürümekte olduğunuz için o enerjinin her şeyi ayırması ve hayatta kalması olduğunu söylemiştik. Yeni enerjide ise ışık açıktır ve bu nedenle sizler birbirinizi görebiliyorsunuz. Artık ayırmak için bir neden kalmamıştır çünkü diğerlerinden korkmanıza gerek yoktur. Şimdi onları görebiliyorsunuz. Öyleyse bundan sonra biraraya gelebilirsiniz. Tabii bunu söylemek yapmaktan çok daha kolaydır. Eski yaşamı sürdürme enerjisi, yeniden yazılması en zor olan şeylerden biri olacaktır. Eski enerjinin yaşamı sürdürmesinde nelerin ortak olduğuna bir bakın. Eski enerji insanları yeni yollarla biraraya getirmekten korkar. Aşağıdaki ifadeler size tanıdık geliyor mu?

Telefon şeytanın âletidir.

Televizyon çocukların aklını çecektir.

İnternet Deccal'in çıkışının başlangıcıdır.

Facebook genç insanların sosyal becerilerini çalıyor.

Yukarıdakilerin her biri dünyadaki insanları birbirine yakınlaştıran başlıbaşına bir sosyal devrimdir. Ancak, eski enerji içgüdüleri onlardan korkmak gerektiğini söyler.

Sizlerin bundan böyle, şimdiye dek hiç beklemediğiniz şekilde biraraya gelme

alıştırması yapmaya başlamanızı istiyorum. Hiç kimsenin kalbini kırmadan ve hiç kimseyi gücendirmeden bir örnek vermek istiyorum. Siz herhangi bir batılı ülkede yaşayan batılı bir insansınız. Başını örtmüş olan bir adamla karşılaşıyorsunuz. Şimdi, yaşamı sürdürme temeline dayanan genel düşünme sürecini tartışalım.

YAŞAMI SÜRDÜRME: Başını örtme durumu anında onun inanç sistemi, hattâ belki kökeninin hangi ülke veya bölge, hangi kültüre ait olduğu veya ana dilinin ne olduğu ile ilgili bir ipucu verecektir. Sizin bu konularda fazla bilginiz olmadığı için, ipuçları sizde bu kişinin sizden hoşlanmadığı gibi bir algı uyandıracaktır. Ne de olsa sizin başınız o şekilde veya benzer şekilde örtülü değildir. O zaman siz ne yaparsınız? Normal olarak ondan uzaklaşırsınız. Belki de bu kişi Orta Doğu kökenlidir zira Orta Doğuda başlarını bu veya benzer şekilde örten birçok insan vardır. Bu durumda bedeninizdeki her şey, beyninize öğretilmiş olan her şey sizi ondan ayıracaktır. Beyniniz mantıksal muhakemeye başlayacak ve size onunla ortak bir paydanız olmadığını, bir sohbeta başlarsanız iyi sonlanmayacağını çünkü farklı şeylere inandığınızı, farklı inançlara sahip olduğunuz için onun sizi dinlemeyeceğini söylemeye başlayacaktır. Size göre o sadece kendisine öğretilmiş olan şeyleri uygulamaktadır. Bu konuda sizin pek bilginiz yoktur ama siz ona öğretilmiş olan şeyleri uygulamakta olduğunuzu görüyorsunuz. Siz başınızı o şekilde örtmemek konusunda özgürsünüz ama o değil. Anlıyor musunuz? Yaşamı sürdürme içgüdüleri sizi ayırmıştır, bu ayrılığı eski algılarınız çerçevesinde gerekçelendirmiştir ve sizin belli bir şekilde davranmanıza yol açmıştır. Böylece siz ondan uzaklaşırsınız. Bu

ayrılıktır ve amacı da yaşamı sürdürmektir. Bunu değiştirebilmeniz için işlerin nasıl yürütülmesi gerektiği konusunda farklı temele dayalı bir düşünce sistemi geliştirmeniz gerekecektir.

YENİ BİR PARADİGMA: Sevgili varlıklar, şimdi farklı bir yola girelim. Başı belli bir şekilde örtülmüş olan bir adamla karşılaşıyorsunuz ama sizin aklınız yaşamı sürdürme içgüdülerinden uzakta. Onun yerine, aklınız bu kişi ile ortak noktalarınızın ne olduğu ile ilgili. Ayırmak değil birleştirmek gerektiğini anladığımızda ortaya yeni bir "yaşamı sürdürme" yolu çıkar. Sezginiz çalışmaya başladığında, size bu kişinin başını örtme şeklinin aslında onun içindeki Tanrı'yı onurlandırma yolu olduğunu söyler. Bu onun kültürünün özelliğidir ama o bunu açıkça, saklamadan yapmaktadır çünkü böylece sizin onun Tanrı'ya inandığını bilmenizi istemektedir. Siz de Tanrı'ya inanıyorsunuz! O Tanrı'yı o kadar seviyor ve sayıyor ki, başını belli bir şekilde örtmesinden dolayı başkalarının düşündükleri veya düşünebilecekleri onda bir korku yaratmıyor. Bu aslında biraz size benzerlik göstermektedir çünkü siz de inancınızdan dolayı korku duymuyorsunuz. Her ikinin de aynı Tanrı'yı sevdiğinize göre, ikinizin ortak bir noktası olduğu ortaya çıktı işte. Şimdi bundan sonra şunlar olabilir. Onun sizin ondan uzaklaşmanızı beklediğini biliyor musunuz? O yaşamı boyunca başını bu şekilde örtmüştür ve şimdi başını böyle örtmeyen bir toplumda bu şekilde dolaşmaktadır. Genel ve ortak davranışın ne olduğunu tabii ki bilmektedir çünkü defalarca bunu görmüş ve yaşamıştır. Fakat siz hiç beklenmeyen, doğal davranışa ters düşen bir davranış içine giriyorsunuz. Onun elini sıkıyorsunuz. Siz onun gözlerinin içine bakıyorsunuz, gülümsüyorsunuz.

sunuz ve onun içindeki Tanrı'yı ve kendi içinizdeki Tanrı'yı selâmlıyorsunuz. İkinizin ortak noktaları olduğunu biliyorsunuz ve bu konuda konuşmanıza bile gerek yok, hattâ onunla dost olmaya bile gerek yok.

Onun tepkisinin ne olacağını düşünüyorsunuz? O kişi karşısında onun başını örtmüş olmasını hiçbir şekilde umursamayan dengeli bir kişi görmektedir. Bu kişi ona bunun nedenini sormayı düşünmemektedir ve sadece tatlı ve dengeli bir insanla karşılaşmış olduğunu bilmektedir. Şimdi nelerin olduğunu anlayabiliyor musunuz? Siz yalnızca kendi paradigmanızı değiştirmekle kalmadınız, onun paradigmasını da değiştirmiş oldunuz. Belki o bundan böyle kendilerini ezoterik (batını) olarak niteleyen kişilerin ondan uzaklaşacaklarını düşünmeye daha az eğilimli olacaktır. Bu yepyeni bir kurallar dizisinin başlangıcıdır ve bu tipte sayısız örnek verebiliriz. Çeşitli ülkeler ve bu ülkelerin eski tarihlere dayanan ayrılık hikâyeleri yerine ortak noktalarını ön plana çıkararak biraraya gelmek için neler yapabilecekleri hakkında konuşabiliriz.

Bu yeni paradigma yeni tip bir yaşamı sürdürme tarzı olmasını talep edecektir ve bu da hayırsever yaşamı sürdürme tarzıdır. Şimdi siz bunları bu celse sırasında duyar ve "Ne kadar hoş. Ne kadar güzel bir konsept Kryon" dersiniz. Celseden sonra dışarı çıktığımızda ise her şeyi unutuverirsiniz. Ben sizden bunun alıştırmasını yapmanızı istiyorum. Böyle cüretkâr bir davranış çağrısı yapıyorum. Bu konuda ne düşünüyorsunuz? Bunun ne kadar önemli sonuçları olacağını biliyorum çünkü neler olacağını görebiliyorum. Bunu görebiliyorum çünkü bunun olduğunu ve nasıl olduğunu başka yerlerde ve başka dünyalarda gördüm.

Potansiyel o kadar güçlü ki, sonucun kesin olduğunu söyleyebilirim. Bir potansiyelin neredeyse yüzde yüz olmasından dolayı neler olacağını söylemek falcılık yapmak değildir. Eğer havaya sıçrarsanız, yeniden yere düşeceğinizi söylemek falcılık yapmak mı olur? Hayır, çevrede işlerin nasıl yürüdüğünü ve yer çekiminin nasıl çalıştığını bilmek falcılık değildir.

Başkalarını kendinizden ayrı tutmama şeklindeki yeni algıya başladıktan sonra neler olacağını izleyin. Burada yalnız başını örten adam söz konusu değildir ve sizin inancınızı paylaşmayan komşunuz da dahil olacaktır işe. Şimdiye dek onunla yakınlaşmaktan kaçınıyordunuz. Belki de o komşu siz geldiğinizde diğer tarafa giden kişidir. Belki de görünüşte eşzamanlı bir toplantıda o komşunuza merhaba demek imkânı bulursunuz. Olmayacak bir şey yapın! Onları en dostane tavrınızla ve samimi olarak selâmlayın ve yolunuza devam edin. Onlar bu davranış hakkında uzun zaman düşüneceklerdir. İçinizdeki Tanrı bunu yapabilir mi acaba? Bunun cevabı: "Evet"tir.

Sevgili varlıklar, bu çalışmayı gerektirir. Kim olduğunuzu, davranış kalıplarınızı ve belirli durumlarda verdiğiniz tepkileri değiştirmeye başladığınızda, beşeri özelliklerinizi yeniden yazmaya başlamış olursunuz, öyle değil mi? O zaman insan olarak temel doğanızı yeniden yazmaya başlamış olursunuz. İşte size yaptığımız çağrı budur. Gezegende tohumlamanın yapıldığı dönemden beri ve insanlığın ruhsal tarihinin hiçbir döneminde bedeniniz neyin işe yaradığı ve neyin işe yaramadığı bağlamında davranışlarda değişikliğe gitmek bakımından bu kadar hazır ve meyyal olmamıştı. Yeniden söylemek istiyorum: Gezegendeki yeni denge dengeli yaşamı sürdürme para-

digmasıdır. Bundan böyle dengeli insanlar güçlü kişiler olarak görülecektir. Zira etraflarındaki değişim kaosunu alt edip yaşamı sürdürebilecek olanlar dengeli insanlar olacaktır. Gezegene barışı getirecek olanlar da bu insanlar olacaktır.

Yeni Denge

Geçmişte en fazla dikkat çeken ve istediklerini elde edenler kaotik tipler olmuştur. Ancak, artık bundan böyle bu tipler ciddi davranış hataları sergileyen saldırgan çocuklar olarak kabul edileceklerdir. İnsanlık bunun farkına varacak ve denge arayışında olacaktır. Bireyler, şirketler ve ruhsal sistemler ruhsal olarak anlamlı olan ve sağduyuya hitap eden denge arayışında olacaklardır. Yeniçağ aynı zamanda ezoterik olarak adlandırılmaktadır. Dünyanın bazı yerlerinde Yeniçağ kült anlamında kullanılmaktadır. Bu nedenle benim celselerimde yeniçağ sözcüğü yerine genellikle ezoterik sözcüğü kullanılmaktadır. Dolayısıyla, ben bu sözcükleri aynı anlamı ifade eden sözcükler olarak kullanıyorum. Bu açıklamaları bundan sonra söyleyeceklerimi daha iyi anlamanız için yaptım.

Hayırsever Yardımcılar

Çok güzel ezoterik varlık gruplarına kanallık yapan, bilgiler aktaran pek çok insan var. Bu grupların bazılarının isimleri dünya çapında çok bilinmekte ve tanınmaktadır, çünkü uzun zamandan beri bu yolla bilgi vermektedirler. Biraz sonra bu grupların bazılarının isimlerini söyleyeceğim. Bunu tüm sevgimle ve herhangi bir kimseyi gücendirme niyeti olmaksızın veya herhangi bir insanı hatalı olarak gösterme amacı olmadan yapıyorum. Aslında bunu, bu gruplarının bazılarının öğrettiklerinden bile

daha önemli olan olasılıkları ortaya çıkarmak amacıyla yapıyorum. Medyum kanalı ile bilgi veren pek çok grup ve bu gruplarla ilgili olarak yazılmış birçok kitap vardır. Bu bağlamda Arkturusluları, Sirusluları, Orionluları, ve ayrıca Pleiadeslileri anmak istiyoruz. Burada sadece dördünün isimlerini verdik ama daha pek çok grup vardır. Ancak, bunların kim olduğu ve onlar hakkında ne ve nasıl düşünülmesi gerektiği birçok insanın kafasının karışmasına yol açmaktadır.

İnsanların nasıl düşündüklerini biliyorum. Biz sizlerle birlikte yaşıyoruz. Zorluklarda elinizi tutuyoruz. Sizinle birlikte ağlıyor, gülüyoruz ve her zaman sizi destekliyoruz. Bir yerden, bir gruptan bilgi alan bir medyum ortaya çıktığında, verilen bilgiler size hitap ederse, sizler doğal olarak ilgilenirsiniz. Örneğin, belki de o medyum Orion'dan bilgi aktarıyordu. Bu durumda bir kişi "İşte benim adamlarım bunlar. Bunların verdikleri bilgiler harika" diyebilir. O kişi ve onun gibi düşünen başkaları bu durumda buna tutunurlar, onları bir kutunun içine yerleştirirler ve işte bizim bilgi almak istediklerimiz bunlardır diye düşünürler. Başka biri çıkıp, "Tamam da, ya Arkturus'lular hakkında ne düşünüyorsun?" diye sorduklarında, "Kusura bakmayın, onlar hakkında bilgim yok, onlarla ilgili herhangi bir şey duymadım. Ben sadece Orion'lular hakkında bilgiye sahibim ve sadece onların gerçek olduğunu düşünüyorum çünkü söyledikleri benim ruhuma ve aklıma hitap ediyor. Bana yardım edenler onlar" derler.

İşte bu 3 boyuttaki insanın zirve durumunu temsil eder. Burada yapılanın ne olduğunu görebiliyor musunuz? Herhangi bir grubun söyledikleri sizin duygularımıza

hitap ettiği için veya o grubun adını daha önce duymuş olduğunuz için diğerlerinin hepsini dışlayı-verdiniz. İşte yaşamı sürdürme paradigması bunu yapar. Ayırır ve dışlar. Örgütlü dinler çok uzun zamandan beri bunu yapmaktadır. Bunun sonunda dünyanın vardığı noktada gerçi TEK TANRI var ama ayrılık için yerleştirilmiş pek çok kutu çevreye serpilmiş durumda. Bu sağduyu değildir. Adını anmış olduğum ezoterik grupların üstündeki gizem örtüsünü kaldırmak istiyorum. Ezoterik insanın sistemin güzelliğini görüp fark etme zamanı gelmiştir çünkü yeniçağ da kendisini gerçeğin büyüklüğünden ayırmış ve bölümlendirmiştir.

Adını andıklarımın hepsi bazı hususlarda birbirilerine benzemektedir sevgili varlıklar. En baştan başlamak istiyorum. Galaksinin tarihçesi ile başlamak istiyorum. Bu çok güzel bir hikâyedir ama bu daha önce hikâyeyi başkalarından veya benden duymuş olabilirsiniz. Bu anlatılabilecek en güzel hikâyelerden biridir.

Galaksinin Tarihi

Evvel zaman içinde Tanrı sevgisi ile dolu olan bir Galaksi yaratılmıştı. Onu yaratan yaratıcı kaynağın milyarlarca yıl eskiye dayanan hayırsever bir sistemi vardı ve her türden milyonlarca gezegen yaratıp geliştirmeye yetecek kadar yeterli zamana sahipti. Bu Galaksinin fiziği tamamlanma, denge ve yaşama eğilimliydi. Burada sizin zannettiğinizin aksine tesadüfi bir fizik değil, hayırsever amacı olan bir fizik vardı. Gezegenler soğuduktan ve üstlerinde yaşam oluşmaya ve gelişmeye başladıktan sonra, bu gezegenlerin arasından her seferinde bir gezegen seçilecek ve ona ruhsallık ile tohumlanma seçeneği verilecekti. Her bir

gezegendeki insanlar hafifçe değişik DNA'lara sahipti ve ondan sonra binlerce yıl sürecek olan bir test başlayacaktı. Burada sözü edilen test, bu süreç içinde o insanların içlerindeki Tanrı'yı - hayırsever yaratılış sistemi - keşfedip edemeyeceklerini görmektir. Eğer insanlar bu çabalarında başarılı olur ve içlerindeki Tanrı'yı keşfederlerse, yükseliş statüsüne geçme iznini alacaklardı, yani fiziksel varlıkları fiilen çok boyutlu bir gerçeklikle bir olacak, birleşecekti.

Yükselmiş gezegen olmak için, binlerce yıl geçmesi gerekir. Bu süreç içinde her uygarlık her şeyin yaratıcı kaynağına çok yaklaşır. Belli bir aşamadan sonra bu gezegende yaşayanlardan, kendi galaksileri kendilerine çok uzakta olan başka bir gezegen seçmeleri ve o gezegende yaşayanları kendi kutsal DNA'ları ile tohumlamaları istenir. Beni takip edebiliyor musunuz? Sistem budur. Özgür seçimle seçilmiş olan gezegendeki insanlar, artık bir ruh sahibi olma ve karanlık ile aydınlık arasındaki farkı görebilme yeteneğiyle sezgisel olarak tohumlanırlar. Bu durumda kendi keşif bulmacasına başlayabilir ya da başlamazlar. Şimdi bazıları "Tamam da Kryon, ilk tohumlar nereden gelmişti?" diyeceklerdir. İlk tohumlar merkezden, Büyük Merkezi Güneşten, çekirdekten, sizin Tanrı olarak adlandırdığımızdan, her yerde olan yaratıcı kaynaktan gelmişti. Bu olayın detayları o kadar önemli değildir. Eğer bir benzetme yaparsak; asıl önemli olan husus havanın nereden geldiğini sormak değil, o havayı bulup teneffüs etmektir.

Sizin bilmeniz gereken önemli husus şudur: Sizin Galakside akrabalarınız var. Birincisi onlar size çok benzerler. İkincisi, onların DNA'ları sizin DNA'larınıza çok

benzer. Şimdi bunu açıklığa kavuşturalım. Size şu anda daha önce de vermiş olduğum bilgileri veriyorum ama unutulup gitmesini önlemek için sizin bu bilgileri tekrar tekrar duymanızda yarar görüyorum. Siz kendi Güneş sisteminizde ve ötesinde basit yaşam formları keşfetmeye başladığınızda, DNA benzeri moleküllerin yapısının ortak olduğunu göreceksiniz. O zaman kendi gezegeninizin yaşamı yaratma ve geliştirme süreçleri bağlamında Galaksinin diğer taraflarından tecrit edilmiş olmadığını anlayacaksınız. Gerçekten de, gezegenlerin evrim süreci farklı gezegenlerde bulunan farklı çevre koşulları nedeniyle kendine özgüdür. Ama temel yapı göz önüne alındığında, DNA karmaşık yaşamın doğal olarak ortaya çıkan gelişimidir ve Galaksinin her yerinde bunu görmek mümkündür. Başka bir ifade ile, bu dünyaya özgü değildir.

Diğer dünyalarda yaşayan akrabalarınız insan benzeri (humanoid) varlıklardır ve bu nedenle de size çok benzerler. Gıdaların farklı olması veya yer çekimsel koşulların farklı olması nedeniyle bazıları daha büyük, bazıları daha küçüktür. Ama hiçbiri 14 gözü ve üç kolu, çığlığa benzer sesleri olan tuhaf ve korkutucu varlıklar değildir. Günün birinde sizin yapacağınız en büyük keşiflerden biri, her yerde sizinkine çok benzeyen yaşam olduğunu bulmanız olacaktır. Sevgili varlıklar, bunu keşfettiğinizde ve bunun ne anlama geldiğini fark ettiğinizde, zeki tasarımı anlayacak, yaşamın her yerde aynı olmasını sağlamak için çalışmış olan Galaksideki ve kendi gezegeninizdeki hayırseverliği bileceksiniz.

Başlangıcı bundan milyarlarca yıl önce-sine giden bir uygarlık hayal edebilir misiniz? Tanrı bilgisi ile tohumlanmış olan

tek bir gezegeni, böylesine gezegenlerin ilkinin hayal edebilir misiniz? Bir gezegenin bunu yapabileceğini hayal edebilir misiniz? O gezegenin, o gezegende yaşayan varlıkların, ırklarının veya buna ne diyorsanız, isimleri bilinmiyor artık, çünkü bu çok uzun zaman önceydi. İhtimal hesabına göre onların başarılı olmaları pek mümkün görünmüyordu ama milyonlarca yıl gerekse de, sonunda başardılar. Bu hepimizin bildiği ve sevdiği bir hikâyedir aslında. Başlangıç buydu ve gerçekten harika bir hikâyeydi. Hikâye bu varlıkların nelerden geçmek ve nelerle baş etmek zorunda kaldıkları ve nasıl başka bir gezegeni - sonsuz gibi görünen, yıldızlarla dolu uzayda sadece tek bir gezegeni - tohumlamak üzere seçtikleri ve tohumladıkları ile ilgilidir. Bunun kilometrelerce uzanan kumsalda tek bir kum tanesini seçmekten pek farkı yok. Onlar o gezegeni buldular ve oradakileri tohumladılar ama sizin o dünya hakkında da bilginiz yok. Çünkü bu olay çok uzun zaman önce oldu. Ancak, buldukları bu gezegendeki varlıklar başarılı olamadılar. Onlar bunun üzerine başka bir gezegen seçtiler ve oradakileri tohumladılar ama onlar da başarılı olamadılar. Bunun üzerine üçüncü bir gezegen bulundu ve oradakiler tohumlandı. Üçüncü gezegendekiler başarılı oldular ama siz onların adlarını da bilmiyorsunuz. O da çok uzun zaman önce oldu. Ortalama olarak tohumlamadan mezuniyete kadar her gezegende yaklaşık olarak bir milyon yıl geçmesi gerekir. Şimdi kendinizi nasıl hissediyorsunuz? Size bir şey sormama izin verin. Ruhsal gelişim şemasında siz kaçınıcı yılda olduğunuzu düşünüyorsunuz? Eğer size birinci yıldasınız deseydim, bu sizin için anlam ifade eder miydi? Doğrusunu isterseniz, önünüzde daha çok uzun bir yolunuz var.

Ancak, bilmeniz gereken husus kararın verildiği işaret noktasını geçmiş olduğunuzdur. Bu bir gezegende bulunan insanların yavaş yavaş ne yaptıklarını ve hedefin ne olduğunu anlamaya başladıkları noktadır. Bu noktadan itibaren saat çalışmaya başlar. Bunun sizi hüzünlendirmesine izin vermeyin. "Kryon, doğrusunu istersen bu işin birkaç nesil içinde olup biteceğini düşünüyordum." Gerçekten mi? Siz gerçekten de birkaç nesil sonra ışık olarak, ışık halesi içinde etrafta dolaşacağınızı mı zannediyordunuz? Birkaç nesil mi dediniz? Buna gerçekten inananlar olduğunu düşünebiliyor musunuz? Lütfen sağduyunuzu kullanmaya başlayın.

İyi haber ise sevgili varlıklar bu gezegende son 30.000 yıl içinde eski enerji içinde debelenerek üstesinden gelmek zorunda kaldığınız zorlukların artık geçmişte kalmış olduğudur. Artık buraya gelme nedeniniz olan fırsat ortaya çıkmıştır. Siz bu nedenle buraya gelmişsiniz ve başlamışken başka iyi haberler de verelim bari. Bu işin ne kadar uzun sürdüğünün hiç önemi yoktur zira sizler kişisel olarak sürecin tamamına katılacaksınız! Evet! Bu harika oyunun sonunu hiç biriniz kaçırmayacaksınız.

Bundan sonraki her bir yaşamınız bu yeni enerji içinde geçecektir. Bundan sonraki dördüncü enkarnasyonunuzda - bundan 300 yıl sonra diyelim - farklı bir şekilde doğacaksınız. O sefer gözlerinizi açtığınızda, sadece annenizi tanımakla kalmayacak, dünyayı da tanıyacaksınız. Birkaç gün içinde aklınız size "Hoş geldin!" diyecektir. Siz bebek olmanıza rağmen gözleriniz odaklanma işini becermeye başladığı anda hatırlayacaksınız ve "Bu bir fincan. Bu yiyecek. Hey, işte şuradaki de annemle evli

olan yaratık" diyeceksiniz. Kısa sürede pek çok şeyi anlamış olacaksınız. Belki de bir ay veya iki ay içinde, belki de daha kısa sürede yürümeye başlayacaksınız. Eğer hiç öğrenmemiş olduğunuz bir dil söz konusu değilse, okumayı öğrenmeye gerek olmayacak. Bunları size daha önce de söylemiştik. Temel insan davranışlarını her seferinde sıfırdan başlayarak yeniden öğrenmek zorunda kalmayacak olmanız size de mantıklı gelmiyor mu? Onun yerine, bunları artık hatırlayacaksınız.

Ruhsal gelişim ile ortaya çıkacak olan işte budur. Birçok konuda hızlı şeritte yolculuk yapacaksınız ama bu konuda henüz size bilgi vermedik. Bazı üstatlar yeniden geri gelecekler ama siz onları üstat olarak görmeyeceksiniz. Siz onları mucitler olarak göreceksiniz. Bunda herhangi bir sakınca yok ve onlar da buna hiç aldırmayacaklar çünkü onların dünyaya getirdikleri çok boyutlu icatlar sayesinde insanlar maddenin şablonunu anlayabileceksiniz. Şu anda bunun sizin için bir anlamı olmayabilir ama benimle birlikte hayal gücünüzü kullanın. Eğer maddenin şablonunu bilerseniz maddeyi tasarlayabileceğinizi anlayabiliyor musunuz? Eğer şablonu anlayacak teknolojiniz varsa, bunu kullanarak siz kütleyi bile değiştirebilecek durumda olursunuz. Bedenin kök hücreleri olduğu gibi, maddenin de şablonu vardır.

Mutlaka bana inanmanız gerekmiyor. Bu konuyu fizikçilere sorun. Onlara "eğer gerekli âletlere ve anlayışa (bilgiye) sahip olsaydınız atomik yapının aynısını yapabilir miydiniz?" diye sorun. Evet. Ben size neyin olabileceğini söylüyorum. Yapabilecek olmanızın nedeni bundan böyle savaş ve dehşet olaylarının sizi engellemeyecek olmasıdır. Bunun nasıl olacağını görüyor

musunuz sevgili varlıklar? Birbirinizle ne kadar çok işbirliği yapar ve diğerinin "içindeki Tanrı'yı" ne kadar çok görürseniz, gezegen olarak size o kadar çok şey verilir ve siz o kadar hızlı ilerlersiniz.

Milyarlarca yıl önce her seferinde bir milyon yıl veya biraz daha fazla ve Galaksi çevresinde birkaç dönüş olmak üzere bir gezegen yükseliş statüsüne geçti ve başka bir gezegeni tohumladı. (Tüm gezegenler ve yıldızlar galaksi çevresinde aynı hızda döndüklerine göre Galaksideki tüm zeki yaşam türleri bağlamında geçerli olan zamanın ölçümü için kullanılacak bir sabit sayı vardır. Eğer zamanı galaksinin merkezi etrafındaki dönüşler veya kısmi dönüşler bazında ölçerseniz, her bir güneş ve her güneş etrafındaki gezegenler için aynı zaman ölçüsünün geçerli olduğunu görürsünüz. Dolayısıyla, gezegenlerdeki uygarlıklar bu şekilde birbirleriyle ilişkilendirilebilirler. Eğer başka gezegenden gelen biri ile yıllar temelinde dayalı olarak konuşursanız, onlar sizin yılınızın ne anlama geldiğini hiçbir şekilde anlayamazlar çünkü sizin yıllarınız onların yılları ile aynı değildir.)

Sizin ebeveynleriniz Pleiadesli'lerdir. Onların gezegeni yükseliş statüsüne geçtiğinde ve Tanrı'yı tam olarak DNA'ları içine aldıklarında, nelerin üstesinden gelmiş ve neler yapmış olduklarını anladılar. Nihayet ne için var olduklarını anladılar ve tam Epifiz bağlantısına sahip oldular - yani randımanı % 100 olan DNA - ancak fiziksel bedenleri içinde kalmaya devam ettiler. Bunun nasıl bir şey olduğunu biliyor musunuz? Onların 3 boyutlu uzay gemileri için etrafa bakınıp durmaktan vazgeçin. Bu harika varlıklar sizlerle dolaşık durumdadırlar ve istedikleri anda buraya gelip giderler

ancak bunun için uzay gemilerine ihtiyaçları yoktur çünkü sadece düşünce gücü ile gerçekleştirirler bu yolculukları.

Pleiadesli'lerden sonra gelen gezegen sizin gezegeninizdi (Dünya) ve Dünya onlardan sonra tohumlanacak olan tek gezegendi. Ancak, nasıl Pleiades'liler sizin ruhsal ebeveynleriniz iseler, onların da ruhsal ebeveynleri olduğunu biliyor muydunuz? Onların ebeveynleri ve onların ebeveynlerinin ebeveynleri ve onların da ebeveynleri Arkturuslu'lar, Orionlu'lar ve Siriuslu'lardır. Bunların hepsinin de kendi ebeveynleri vardı ve tabii onların da ebeveynleri vardı. İyi dinleyin şimdi. Bu grupların her biri sizin "yaratıcı kaynak aile grubunuzun" parçalarıdır. Bazıları sizin ruhsal büyükanne ve büyükbabalarınız ve bazıları sizin büyük büyükanne ve büyükbabalarınızdır. Bazıları bundan da fazlasıdır. Ayrıca gezegeninizde Galaksinin başka bölgelerinden sadece size yardım amacı ile gelmiş olan kadim insanlar da vardır.

Size şöyle bir soru sormak istiyorum. Siz biyolojik ebeveynlerinizde olmayıp biyolojik büyükanne ve büyükbabalarınızda olan özellikler hakkında ne biliyorsunuz? Şu anda hayatta veya ölmüş olmalarından bağımsız olarak büyükanne ve büyükbabalarınız hakkında neler hissediyorsunuz? Sizin büyükanne ve büyükbabalarınız ile ilgili hisleriniz anne ve babalarınıza olan hislerinizden farklıdır, değil mi? Anne ve babalarınız size daha yakındır, sizinle daha içli dışlıdırlar ve size daha fazla karışırlar ama büyükanne ve büyükbabalarınız pek fazla karışmazlar. Büyükanne ve büyükbabalar sizi daha fazla eğlendirirler, size daha fazla yardım ederler ve sizi seyahatlere filan götürürler, değil

mi? Peki, ya anne ve baba? Onlar biraz farklıdır. Onlar sizin yaşamı sürdürmenizi güvence altına almak isterler ve yaşamın kurallarını daha fazla söylerler.

Pleiadesli'ler sizi tohumladılar ve siz zaman kapsüllerini açtıkça ortaya çıkan bilgilerden onlar sorumludurlar. Sizi kristal ağ, ruhsal uyanışınız ve yaşamı sürdürmeniz için sizinle birlikte çalışmak üzere yaratmış oldukları diğer sistemlerle ilgili tüm sınavlardan geçirenler onlardır. "Hadi ama gitmemiz gerek. Acele et biraz" diyenler onlardır. Ama en yumuşak ve nazik yardımı sağlayanlar büyükanne ve büyükbabalardır çünkü onların daha fazla zamanı vardır ve ayrıca anne ve babaların üstlenmek zorunda kaldıkları sorumlulukların çoğu onlar bakımından geçerli değildir. Onların anne ve babalara göre çok daha olgun ve kadim bir grup olduklarını da unutmamak gerekir. Bunun nereye gittiğini anlayabiliyor musunuz? Arkturuslu'lar ile Orionlu'lar ve Siriuslu'lar sizin DNA'nız içinde yer alırlar çünkü siz "galaktik akaşik mirasa" sahipsiniz. Siz onları biliyorsunuz ve onlar sizi biliyorlar. Gezegende belki de en fazla yardımı yapan gruplar onlardır. Onları diğerlerinden ayırmayın ve onlara tapınmaya kalkmayın. Sistemi görün sevgili varlıklar, çünkü sistem budur.

Hepsini içinize alın ve şu anda ve celse sırasında bu odada bizimle birlikte olduklarınızı bilin. Onların kim oldukları ile ilgili bilgilerin üstündeki sır perdesini kaldırmakta olduğumuzu biliyorlar ve buna bayılıyorlar. Onlara kanallık yapanlar onların buradan veya oradan olduklarını söyleyebilir ama ben sizlerin onların verdikleri bilgiler içinde bulunan mecazlara dikkat etmenizi istiyorum. Çünkü bu mecazlar gerçeği

işaret etmektedir. Bu grupların yardım amacına yönelik olarak burada olmalarının nedeni onların sizin ruhsal büyükanne ve büyükbabanız olmalarıdır. Size karşı bu kadar iyi hisler ile dolu olmalarının ve onlardan gelen bilgilerin bazılarının bu kadar saf ve mükemmel olmasının nedeni budur. Onlar sizi seviyorlar ve sizin kim olduğunuzu biliyorlar.

Önümde oturmakta olan yaşlı ruhların benim söylediklerimi anlıyor olmaları ve benim şifreli olarak veya mecazlar kullanılarak konuşmadığımı bilmeleri çok önemlidir. Şu anda ben gerçeklikten ve ruhsal sağduyudan söz ediyorum. Bu bilgi doğrudan sizin Tanrı olarak adlandırdığımız yaratıcı kaynaktan gelmektedir. Tanrı size söylenmiş olan her şeyden daha büyüktür sevgili varlıklar. Ve siz bunu algılamaya başlarken, hoşçakal demeden önce tek bir şeyi hatırlamanızı istiyorum. Yaratıcının mucizesini algılamaya başladıkça, bunun nereden geldiğini hatırlamanızı istiyorum çünkü sizin Akaşik soyunuz Tanrı'dır. Bunun üzerinde düşünün. Kendinizi bilmenin, açık alınla dimdik durmanın ve bu soya sahip çıkmanın zamanı gelmiştir. Büyükanne ve büyükbabalarınıza "merhaba" deyin.

Belki de onlar bu an için uzun zamandan beri bekliyorlardı. Bu çok mu ürkütücü? Bazıları için bu doğru olabilir. Ama başkaları açısından gerçek bir saflık çanı gibi çalmaktadır ve onların uzun zamandan beri sormakta oldukları sorulara cevaplar vermektedir. Sevgili varlıklar size yardım edenler var. Bunu anlayın, kabul edin ve kullanın.

Ve öyledir.

“Lütfen Yeni Yılda
Aboneliğinizi
Yenilemeyi
Unutmayınız!..”

Değerli Okuyucularımız

Sevgi Dünyası Dergimiz
Haziran 2007 tarihinden
başlamak üzere yalnızca
abonelerimize ulaşmaktadır.

Bizlerle olmaya devam etmek istiyorsanız,
Haberleşme Adresi: sevgidunyasiyayinlari@gmail.com
En içten sevgilerimizle
Sevgi Dünyası

Adı, Soyadı:

Adres:

Posta Kodu:

İlçe:

İl:

Tel:

2014 yılı için tek dergi fiyatı: 7.00 TL

Abone ücreti: Yurt içi 80 TL

Yurt dışı 100 TL

Posta Çeki No: 10214085 (Sevgi Yayınları)

İş Bankası IBAN: TR77 0006 4000 0011 0180 6837 24

Kişisel Gelişim Programları
Şirketlere Özel
Koçluk Hizmeti
Telkinle Zayıflamak
Telkinle Sigara Bırakmak
Evlilik Okulu
Çocuk ve Gençlik Sorunları
Ölçme ve Değerlendirme
Eğitim

PSİKOLOJİK DANIŞMANLIK MERKEZİ

Tel: (0216) 414 25 10
E-mail : tanaltay@psikolog.org
www.psikolog.org • www.tanaltay.com

TANALTAAY